

S-001

Tipi: Sözel
Kategori: Yenidoğan

**ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ YENİDOĞAN
YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE İZLENEN ÇOK DÜŞÜK DOĞUM
AĞIRLIKLI BEBEKLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ**

Derya Çolak, Defne Engür, Bilin Çetinkaya Çakmak, Seçil Oktay,
Münevver Kaynak Türkmen*

Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatri Anabilim Dalı, Neonatoloji Bilim Dalı,
Aydın, Türkiye

*Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatri Anabilim Dalı, Aydın, Türkiye

Giriş: Bu çalışmada ADÜ Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi'nde izlenen doğum ağırlığı 1500 g altında ve gestasyonel yaşı 32 haftadan küçük bebeklerin mortalite ve morbidite oranlarının retrospektif olarak değerlendirilmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Ocak 2009-Aralık 2011 tarihleri arasında izlenen doğum ağırlığı 1500 g altında ve gestasyonel yaşı 32 haftadan küçük 73 bebeğin hastane kayıtları incelendi. Çalışmaya alınan bebeklerin sosyodemografik özellikleri ve perinatal olaylar, hastanede izlendikleri dönemde gelişen sepsis, intrakranial kanama, nekrotizan enterokolit, prematüre retinopatisi, surfaktan uygulanma oranı, ventilatör desteği alanlarda; süresi, mortalite oranları ve zamanları, yatış süreleri değerlendirildi.

Bulgular: Bebeklerin ortalama gestasyonel yaşı $28,1 \pm 2,4$ (23-32) hafta, doğum ağırlığı $1116,8 \pm 247,6$ g (600-1500) idi. Ortalama anne yaşı $27,1 \pm 6,2$ (17-41) yıldı. 1. ve 5. dakika ortalama Apgar skoru $5 \pm 2,8$ (0-9) ve $6,4 \pm 3,3$ (0-10) saptandı. Ortalama ventilatörde kalma süresi $173,4 \pm 182,2$ (0-912) saatti. Olguların %20'si kaybedildi, kaybedilen olguların ortalama gestasyonel yaşı $26,3 \pm 3,3$ (23-32) hafta, doğum ağırlığı $886 \pm 310,3$ (600-1450) g idi. Altı olgunun taburculukta nörolojik bulguları anormaldi.

Çıkarımlar: Ocak 2009-Aralık 2011 tarihleri arasında izlenen 1500 gram ve 32 hafta altındaki bebeklerin sağ kalım oranları, önceki yıllarda ülkemizden bildirilen oranlara göre daha iyi bir düzeye gelmiştir. Gebelik yaşı ve doğum ağırlığıyla yakın ilişki gösteren sağ kalım ve morbidite oranlarımız, ülkemizden bildirilen diğer çalışmaların sonuçlarıyla benzerdir. Prematüre bebeklerin bakımındaki yeniliklerle beraber, ünitemizdeki izlem sonuçlarımızın değerlendirilmesi, bu bebeklerin prognozlarını öngörmek ve aileleri bu yönde bilgilendirmek açısından yararlı olacaktır.

Anahtar sözcükler: Prematüre, yenidoğan, yoğun bakım yoğun

Tablo 1. Çalışma grubundaki bebeklerin özellikleri

		N	%
Cinsiyet			
	Kız	33	45
	Erkek	40	55
Doğum Şekli			
	Vajinal	28	38
	C/S	45	62
Doğum Yeri			
	Hastanemiz	38	52
	Hastanemiz Dışı	35	48
Antenatal Steroid		22	30
Mekanik Ventilatör Desteği		47	64
Patent Duktus Arteriosus		14	19
Nekrotizan Enterokolit			
	Evre 1	8	10,9
	Evre 2	2	2,7
ROP			
	Evre 1	9	12,3
	Evre 2 ve üstü	5	6,8
Sepsis			
	Erken	25	34,2
	Geç	20	27,3
Intrakranial kanama			
	Evre 1	9	12,3
	Evre 2	5	6,8

S-002

Tipi: Sözel
Kategori: Yenidoğan**YENİDOĞAN YOĞUN BAKIM ÜNİTELERİNDE 50 HZ MANYETİK ALAN MARUZİYETİ***Nesrin Seyhan, Arzu Fırlar, Bahriye Sıray, Esra Önal**, Ayşe Canseven Kurşun**

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı & Gazi Non-İyonizan Radyasyondan Korunma Merkezi - GNRK, Dünya Sağlık Örgütü (WHO) Uluslararası Danışma Komitesi Üyesi & Uluslararası Elektromanyetik Alanlar Güvenlik Komisyonu (ICEMS) Bilimsel Sekreteryası Üyesi, Ankara, Türkiye

*Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı & Gazi Non-İyonizan Radyasyondan Korunma Merkezi - GNRK, Ankara, Türkiye

**Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Laboratuvar hayvanları üzerinde yapılan çalışmalar yüksek seviyedeki manyetik alan maruziyetinin ters biyolojik etkileri olduğunu göstermektedir. Özellikle çocuk sağlığı üzerine yapılan çalışmalar lösemi ve beyin tümörü oluşumunun manyetik alanlara maruziyet ile ilişkili olabileceğini göstermektedir. 2001 yılına kadar bu konuda yapılan tüm çalışmalar Uluslararası Kanser Araştırmaları Ajansı (International Agency For Research on Cancer-IARC) tarafından yorumlanarak "Çok Düşük Frekanslı (Extremely Low Frequency – ELF) Manyetik Alanlar, insanlar için olası karsinogen ajan" olarak sınıflandırılmıştır.

Prematüre doğan bebekler, hızlı beyin gelişiminin olduğu dönemde, vücut sıcaklığını korumak ve su kaybını azaltmak amacıyla uzun süre açık veya kapalı yoğun bakım ünitelerinde (küvözlerde) kaldıklarından risk grubu oluşturmaktadırlar. Her bir medikal ünite elektronik sistem olup elektrik girişine bağlandığından 50 Hz'de çalışan manyetik alan kaynağı olarak davranmaktadır.

Bu çalışmada, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Yenidoğan Servisi'nde bulunan farklı marka ve modellerdeki küvözlerde ve bunlara bağlanan diğer sistemlerde (humidifier, fototerapi, ventilatör, infüzyon pompası, vb) detaylı manyetik alan ölçümlerinin yapılarak elektromanyetik kirlilik haritasının çıkarılması amaçlanmıştır.

Ölçümler, GNRK tarafından hastanenin elektrik kullanım yükü göz önüne alınarak, Narda EFA-300 cihazı ve manyetik alan izotropik probu kullanılarak günde 3 vardiyada (sabah, öğleden sonra ve gece) yapıldı. Ölçüm birimi Gauss (G)'dur. Açık ve kapalı küvözlerdeki alan seviyeleri ısıtıcı ve diğer elektrikli ünitelerin konumlarına ve marka modellerine göre değişiklik gösterdiğinden ölçümler, farklı marka ve modellerde bebeğe ve/veya sağlık personelinin kullanım alanına en yakın noktalarda gerçekleştirilmiştir.

Tüm veriler ICNIRP tarafından belirlenen limit değer (1 G) altında olmasına karşın değerlerin %79,6'sı epidemiyolojik çalışmalarda kanseri artırıcı risk değeri olarak IARC tarafından kabul edilen 3 mG'un üzerindedir. Bu değer, Gazi Biyofizik'in Dünya Sağlık Örgütü ile 2004 yılında İstanbul'da gerçekleştirdiği "Sensitivity of Children to Electromagnetic Fields" toplantısında ELF aralığında çocuk lösemi riskini artıran manyetik alan değeri olarak tüm dünyaya açıklanmıştır.

Küvöz sıcaklığının 33°C olduğu tüm ölçümlerde elde edilen manyetik alan değerlerinin gün ortalaması, I. Model küvözde 3,42±0,84 mG; II. modelde 32,02±10,25 mG; III. modelde ise 281,21±87,42 mG olarak kaydedilmiştir. Infüzyon pompalarında gün ortalaması, I. modelde 8,59±1,35 mG; II. modelde 10,35±2,31 mG ölçülmüştür. Mekanik ventilatörlerde manyetik alan değeri 1,84±0,46 mG iken, otomatik crap sisteminde değerler 175,32±8,46 mG olarak ölçülmüştür. Sonuçlar ölçüm saatlerine (sabah, öğleden sonra, gece) göre karşılaştırıldığında gruplar arasında istatistiksel fark bulunmamıştır (p>0,05).

Literatür çalışmaları göstermektedir ki, küvözlerdeki yüksek manyetik alanlar doğum sonrası hasarları artırıcı faktörlerden birisidir. Bunu kontrol etmek için küvöz içinde manyetik alan ölçümleri belli aralıklarla yapılmalı ve değerlerin yüksek olması nedeniyle küvözlerdeki alanların kabul edilebilir seviyeleri indirilmesi için yeniden modellenmeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Elektromanyetik Kirlilik, Bebekler, Kuvözler

S-003

Tipi: Sözel
Kategori: Yenidoğan**ATEŞLİ YENİDOĞAN BEBĞİN İZLEMİNDE YENİ BİR İZLEM PROTOKOLÜNÜN ETKİNLİĞİ: ÖN RAPOR***Ali Bülül, Mine Pullu, Sinan Uslu, Asiye Nuhoglu*

Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yenidoğan Kliniği, İstanbul, Türkiye

Giriş: Yenidoğan döneminde diğer yaş gruplarından farklı olarak ciddi bakteriyel enfeksiyon insidansı yüksektir ve ciddi bakteriyel enfeksiyon riski düşük bebeklerin tanımlanması güçtür. Bu nedenle ateş şikayetiyle başvuran tüm yenidoğanlar ön planda ciddi bakteriyel enfeksiyon olarak değerlendirilmekte ve hastaneye yatışı yapılarak en az 48-72 saat antibiyotik tedavisi uygulanmaktadır. Ancak hastaneye yatış iyatrojenik komplikasyonları, ailede finansal ve duygusal kaygıları ve maliyeti beraberinde getirmektedir. Bu durum her hastanın hastaneye yatırılma ve antibiyotik başlanma gerekliliğinin sorgulanmasına yolaçmış olmakla birlikte literatürde ateşli yenidoğanlara yaklaşım ve tedavi yöntemleri ile ilgili fikirbirliği bulunmamaktadır. Son yıllarda <=90 gün ateşli bebeklerin değerlendirilmesi amacıyla kullanılan Boston, Philedelpia, Rochester protokollerinin yenidoğan dönemine uygulanabilirliği tartışılmaktadır. Bizde çalışmamızda ateş şikayetiyle başvuran yenidoğanlarda düşük riskli bebekleri tanımlayabilmeyi sağlayan bir protokol geliştirmeyi ve hastaları Boston, Rochesteri Philedelpia ve Şişli Etfal protokollerine göre değerlendirmeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem: 2009-2012 yılları arasında ateş nedeni yatışı yapılmış olan başvuru sırasında aksiller ateşi $\geq 37,5^{\circ}\text{C}$ saptanan, gebelik haftası ≥ 35 hafta olan, alta yatan yada eşlik eden kronik hastalığı olmayan 121 bebek çalışmaya dahil edilmiştir. Tüm hastalardan tam kan sayımı, biyokimya, CRP, periferik yayma, tam idrar analizi, kan kültürü, idrar kültürü alındı, hastaların yenidoğan yoğun bakım birimine yatışı yapılarak ampirik antibiyotik tedavisi başlandı. Ateş odağı saptanmayan, antibiyotik tedavisine rağmen ateş devam eden hastalara lomber ponksiyon yapıldı. Alınan kültürlerin bir veya daha fazlasında üreme olması, lokalize enfeksiyon odağı saptanması septik artrit, osteomyelit, idrar yolu enfeksiyonu tanımlanması ciddi bakteriyel enfeksiyon (CBE) olarak kabul edildi. Tüm hastalar Boston, Rochester, Philedelpia ve Şişli Etfal protokollerine göre değerlendirildi.

Bulgular: 121 hastanın 39'unda (%32,2) CBE saptandı. Bir hasta (%1) sepsis nedeniyle kaybedildi. CBE(+) grupta antibiyotik kullanımı ve hastanede yatış süresi CBE (-) gruptan daha fazla olduğu görüldü. Hastaların 46'sı (%38) sınıflandırılmayan grubu oluşturdu. Bu durum viral kültür yapılmamış olmasına bağlandı. Hastaların %17'sinde dehidratasyon, %12'sinde idrar yolu enfeksiyonu saptandı. CBE(+) grubun lökosit ve CRP ortalamaları CBE(-) grubun ortalamalarından yüksek gözlemlendi. CRP (+) grubun 1. gün CRP ve lökosit ortalamaları ile 3. gün CRP ve lökosit ortalamaları arasında anlamlı farklılık saptandı. Boston ve Philedelpia protokollerinin negatif kestirim değeri %92 iken Rochester protokolünün negatif kestirim değeri %83 saptandı. Şişli Etfal 1 protokolünün negatif kestirim değeri %97 saptandı.

Çıkarımlar: Halen devam eden çalışmamızın ön değerlendirmesinde Şişli Etfal protokolünün diğer protokollere göre daha yüksek olan negatif kestirim değerine sahip olduğu saptanmıştır. Ateş nedeni ile getirilen bebekler Şişli Etfal protokolüne göre CBE riski düşük olarak tanımlandığında, bebeklerin %97 oranında CBE olmadığını göstermektedir.

Anahtar sözcükler: Ateş, İzlem, Protokol, Yenidoğan

S-004

Tipi: Sözel
Kategori: Yenidoğan

PREMATÜRE BEBEKLERDE UZUN DÖNEM (6-8 YAŞ) GÖZ SAĞLIĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Evrım Kıray Baş, Sinan Uslu, Selda Arslan, Ali Bülbül, Ömer Güran, Muhittin Çelik, Asiye Nuhoğlu

Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yenidoğan Kliniği, İstanbul, Türkiye

Giriş: Son yıllarda gelişen yenidoğan ile ilgili uygulamalar prematüre bebeklerin sağ kalım oranlarında iyileşme sağlamakla birlikte bu bebeklerin takiplerinde prematüre doğuma ve doğum sonrası bakım sürecindeki işlemlere bağlı olarak bazı önemli sorunları da gündeme getirmiştir. Bunlardan biri de göz sağlığıdır. Doğum ağırlığı ve gestasyon yaşı ile ters orantılı olarak prematürelerde gelişen görme sorunlarına ilave olarak perinatal dönemde yaşamış olduğu enfeksiyon, hiperbilirubinemi, asfiksi, uzamış mekanik ventilasyon da olumsuz katkıda bulunmaktadır. Erken dönemde prematüre retinopatisi ilerleyen zamanlarda optik atrofi, serebral ambliyopi, nistagmus, strabismus, kırılma kusurları, glokom ve retinal yırtılmalara neden olabilmektedir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmamızda Şişli Etfal Hastanesi yenidoğan servisinde 2004-2006 yıllarında tedavi gören prematüre bebeklerin göz muayene bulguları değerlendirildi.

Bulgular: Bu çalışmada 105 olgu değerlendirilmiştir. Olguların ortalama gebelik haftası 31±1,8 (27-34), doğum ağırlığı ise 1509±401 gr (660-2600) idi. Yenidoğan döneminde 13 (%12,4) olguda retinopati (6 hasta evre1, 5 hasta evre2, 2 hasta evre3) saptanmıştır. Retinopati saptanan olguların 3'ü (%23) lazer tedavisi görmüştür. Olgular 6-8 yaş döneminde değerlendirildiklerinde; yenidoğan döneminde retinopati saptanmayan olguların %70,6'sında (n:65) görme muayenesi normal saptanırken, %29,4'ünde (n:27) çeşitli görme sorunları (10 görme tembelliği, 6 strabismus, 4 miyopi, 4 hipermetropi, 2 astigmatizm, 1 katarakt) saptanmıştır. Yenidoğan döneminde retinopati saptanan olguların %38,4'ü (n:5) normal olarak değerlendirilmiştir. Geri kalanlarda ise %30,7 (n:4) göz tembelliği, %16,6 (n:2) tam körlük, %7,6 (n:1) hipermetrop ve %7,6 (n:1) astigmatizm tespit edilmiştir.

Çıkarımlar: Prematüre doğum, çocukluk çağında görme bozuklukları ve körlük için önemli bir risk faktörüdür. Prematüre retinopatisinin sonuçları hem sosyal hem de tıbbi sonuçları nedeniyle sadece erken dönemde değil görme sorunlarının erken tanı ve tedavisi için çocukluk ve gençlik çağında da ayrıntılı izlenmelidir.

Anahtar sözcükler: Prematüre, kemik yoğunluğu

S-005

Tipi: Sözel
Kategori: Yenidoğan

AŞIRI DÜŞÜK DOĞUM AĞIRLIKLILARDA PREMATÜRELERDE NÖROGELİŞİMSEL PROGNOZ

Esin Yıldız Aldemir, Berfin Uysal, Sultan Kavuncuoğlu, Sibel Özbeke, Merih Çetinkaya, Gökhan Büyükkale, Müge Payaslı, İlgi Ertem*

Kanuni Sultan Süleyman Eğitim Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye

*Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş: Bu çalışmadaki amacımız ünitemizde, 1000 gram ve altında doğan ve Ağustos 2010 tarihinde 3- 5 yaşında olan prematüre çocukların, Dünya Sağlık Örgütü Çocuk ve Ergenlerde Uluslararası İşlevsellik Sınıflaması (ICF-CY) sisteminde belirlenen vücut yapıları, işlevsellik, etkinlik, yaşama katılım, çevresel etmenler olarak sınıflandırılan alanlarda sorun yaşama oranlarının ve hizmet gereksinimlerinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Sağlık Bakanlığı İstanbul Bakırköy Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesinde 1 Ağustos 2004-1 Ağustos 2007 tarihleri arasında 1000 gram ve altında doğup, İstanbul sınırları içerisinde yaşayan ve polikliniğimizden takipli 58 çocuk çalışmaya alındı. Olgularımızın prenatal, natal ve postnatal özellikleri veri tabanından elde edildi. Sosyodemografik özellikleri sorgulandı ve forma kaydedildi. Her bir olgumuza Vineland Uyum ve Davranış Ölçeği-2 uygulandı. Bedensel sağlık durumlarının tespiti için ayrıntılı nörolojik ve fizik muayene yapıldı.

Bulgular:Olgularımızın iletişim işlevselliğinde %20,6'sının, günlük yaşam becerilerine katılımında %12,1'inin, sosyalleşme işlevselliğinde %19'unun, hareket işlevselliğinde ise %29,3'ünün ciddi düzeyde sorun yaşadıkları saptandı. Olgularımızın Vineland Uyum ve Davranış Ölçeğine göre uyumlu davranış bileşke düzeyleri belirlendi. Buna göre tüm olgularımızın %22,4'ü (13 olgu) düşük seviyede saptanırken, %53,4'ü ortalamanın altında bulundu. Anne eğitim düzeyinin uyumlu davranış bileşke düzeylerini anlamlı olarak etkilediği görüldü. Çalışma grubumuzda sadece 3 olguda ciddi düzeyde yaşla uyumlu olmayan davranış sorunu tanımlandı. Annesinde koryoamnionit olan, sepsis geçiren, bronkopulmoner displazisi olan ve steroid tedavisi alan olgularımızın kişiler arası ilişkilerde anlamlı olarak daha ciddi sorun yaşadıkları saptandı. Çalışmamızda 3 olguda spastik diparezi (%5,2), 5 olguda (%8,6) ise spastik tetraparezi saptandı. Hareket işlevselliğinin; öz bakım işlevselliğini, ev yaşamı etkinliklerine katılımı, sosyalleşme işlevselliğini, oyun ve boş zaman etkinliklerine katılımı, öğrenme ve problem çözme işlevselliğini çok anlamlı olarak etkilediği belirlendi. Görme işlevselliğinin olgularımızın uyumlu davranış bileşke skorlarını anlamlı olarak etkilediği saptandı. Olgularımızın %22,4'ünün (13 olgu) yüksek seviyede özel eğitim desteğine gereksinimi olduğu belirlendi.

Çıkarımlar: Yaşam oranları gittikçe artan aşırı düşük doğum ağırlıklı bebeklerin işlevsellik, etkinlik, yaşama katılım ve hizmet gereksinimlerinin belirlenebilmesi için uzun dönem izlemleri çok önemlidir ve multidisipliner bir yaklaşımla ergenlik dönemine kadar devam ettirilmelidir. Bu çalışma 1000 gram ve altında doğan pretermelerde okul öncesi dönemde Vineland Uyum ve Davranış Ölçeği -2 kullanılarak ICF-CY sisteminde belirlenen alanlarda sorun yaşama oranlarının saptandığı dünyada yapılmış ilk çalışmadır.

Anahtar sözcükler: Aşırı düşük doğum ağırlıklı prematüre, nörogeleşimsel prognoz

S-006

Tipi: Sözel
Kategori: Yenidoğan

BİR YENİDOĞAN HİPOKALSEMİ OLGUSU

Özgül Yiğit, Meltem Erol, Tülin Gökmen, Can Polat, Melike Özberk Koç

Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Kliniği, İstanbul, Türkiye

Giriş: Yenidoğan döneminde, özellikle erken dönemde görülen hipokalsemi, yenidoğana ve asfiksiye bağlı nedenler dışında maternal nedenlerle ortaya çıkmaktadır. Annede insülin bağımlı diabet, antiasit, antikonvülzan ya da nakotik kullanımı, hiperparatiroidi ve D vitamini eksikliği maternal nedenler arasındadır.

Olgu: Sağlık sorunu olmayan 39 yaşındaki anneden term, 3100 gr ağırlığında doğan bebek birinci gününde emmeme nedeniyle yapılan tetkiklerinde hemogram normal, CRP:26,13 mg/L, üre: 72,8 mg/dl, Na:146 mmol/L, glukoz: 69 mg/dl TBil:9 mg/dl, anne kan grubu O Rh (+), bebek kan grubu: B Rh (+), D.Coombs (+) saptanmıştır. Sepsis, dehidratasyon, ABO uygunsuzluğu nedeniyle yatırılmıştır. Fototerapiye alınan hastaya hemokültürleri alınıp, ampicilin+sefotaksim başlandı. İzlem sırasında hipokalsemi gelişen hastada PTH: 223 pg/ml, 25 OH D vitamini: 8.1 ng/ml saptandı. Annede bakılan PTH: 256 pg/ml, 25 OH D vitamini: 0.97 ng/ml saptandı. Sepsis ve dehidratasyon tedavisi yanında hipokalsemi için IV Ca glukonat verilen hasta daha sonra anne ve bebeğin D vitamini desteği ile takibe alındı.

Bu olgumuz nedeniyle ülkemizde gerek kadınlarda gerekse çocuklarda sık olmasına rağmen her zaman aşikar bulgu vermeyen D vitamini eksikliğinin önemi vurgulanmıştır.

Anahtar sözcükler: Yenidoğan hipokalsemisi, D vitamini, hiperparatiroidi

S-007

Tipi: Sözel
Kategori: Yenidoğan

ÇOK DÜŞÜK DOĞUM AĞIRLIKLIL PRETERM BEBEKLERDE CRIB-II VE SNAP-PE-II SKORLAMA SİSTEMLERİNİN MORTALİTE VE MORBİDİTELERİ ÖNGÖRMEDE ETKİNLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Sümer Sütçüoğlu, Esra Arun Özer, Ünal Utku Karaarslan, Hese Coşar, Oya Halıcıoğlu

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi, İzmir, Türkiye

Giriş: Gebelik yaşı 32 hafta ve doğum 1500 gr altında olan bebeklerde "Clinical Risk Index For Babies" (CRIB-II) ve "Score For Neonatal Acute Physiology and Perinatal Extension" (SNAP-PE-II) skorlama sistemlerinin mortaliteyi öngörmedeki etkinliklerinin karşılaştırılması ve aynı zamanda erken dönemde morbidite riskinin belirlenmesindeki faydalarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışmaya doğum sonrası ilk 12 saat içerisinde Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesine bir yıl boyunca yatırılan prematüre bebekler dahil edildi. Hastaların hastaneye yatış ve izlem dosyalarından antenatal ve perinatal döneme ait öyküleri, gebelik yaşı, doğum ağırlığı, cinsiyeti, doğum şekli, doğumda uygulanan canlandırma işlemleri, 1. ve 5. dakika Apgar skorları, çoğul gebelik durumu ve hastanede yatış süresi kaydedildi. Hastaların Yenidoğan Kliniğine yattıkları anda CRIB-II ve SNAP-PE-II skorlama sistemlerine göre puanları elektronik ortamda hesaplandı. Hastalarda ROP, nekrotizan enterokolit, intrakranial kanama ve BPD açısından sekelsiz sağ kalımı belirlemede her iki skorlama sisteminin belirleyiciliği istatistiksel olarak araştırıldı. Major konjenital anomalisi, doğumsal metabolik hastalığı olan ve üniteye doğumdan sonra 12. saatten daha geç dönemde yatırılmış olan bebekler çalışma dışı bırakıldı.

Bulgular: Çalışmaya alınan 189 preterm bebeğin 82'si kız (%43,3) olup ortalama gebelik yaşı 28,2±2,2 hafta, doğum ağırlığı 1064±262 gr olarak hesaplandı. Hastaların ortalama CRIB-II skoru 9,9±3,8, ortalama SNAP-PE-II skoru 45,8±25,4 bulundu. Mortalite oranı %50.7 saptanan grupta CRIB-II ve SNAP-PE-II skorlarının sırası ile 12,1±3,6 ve 60,2±24,7 olduğu, SNAP-PE-II skorlamasının morbidite ve mortaliteyi belirlemede sensitivitesinin, spesifite ve pozitif belirleyiciliğinin CRIB-II skorlamasına göre daha etkili olduğu anlaşılmıştır. Ancak negatif belirleyiciliğin CRIB-II skorlamasında göreceli olarak daha iyi olduğu görülmüştür.

Çıkarımlar: Mortaliteyi öngörmede CRIB-II ve SNAP-PE-II skorlamasının gebelik yaşı ve doğum ağırlığına göre korelasyonunun daha iyi olduğu, ancak morbiditeyi öngörmede belirleyiciliklerinin yetersiz olduğu saptanmıştır.

Anahtar sözcükler: CRIB-II, morbidite, neonatal mortalite, SNAP-PE-II

S-008

Tipi: Sözel
Kategori: Yenidoğan

PREMATÜRE BEBEKLERDE UZUN DÖNEM (7-8 YAŞ) KEMİK SAĞLIĞININ VE KEMİK SAĞLIĞINI ETKİLEYEN PERİNATAL FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Evrım Kıray Baş, Ali Bülbül, Selda Arslan, Hülya Şirzai Saraç, Sinan Uslu, Muhiittin Çelik, Banu Kuran*, Asiye Nuhoglu*

Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yenidoğan kliniği, İstanbul, Türkiye
*Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Kliniği, İstanbul, Türkiye

Giriş: Son yıllarda perinatal tıbbi uygulamaların gelişmesi, erken doğan bebeklerin sağ kalım oranlarında iyileşme sağlamakta birlikte bu bebeklerde prematüriteye ve doğum sonrası bakım sürecine bağlı bazı önemli sorunları da gündeme getirmiştir. Bunlardan biri de prematürenin metabolik kemik hastalığı ile erken gelişen osteopeni ve osteoporozdur. Bebeklik, çocukluk ve puberte dönemindeki kemik gelişimi, erişkin iskelet sağlığının oluşmasında anahtar rol oynar. Bu dönemde kemik sağlığını olumsuz etkileyen tüm faktörler erken osteoporozun temellerini oluşturur.

Bu çalışmada, prematüre doğmuş olan, okul öncesi çocukluk dönemindeki (7-8 yaş grubu) çocuklarda kemik yoğunluğunu belirlemek ve aynı yaş grubu term doğmuş, yenidoğan yoğun bakım tedavisi gerekmemiş çocukların kemik yoğunluğu değerleri ile karşılaştırmak ve bu duruma etki eden prenatal-natal-posnatal faktörleri belirlemek amaçlandı.

Yöntem: Bu çalışmamızda Şişli Etfal Hastanesi yenidoğan yoğun bakım servisinde 2004-2005 yıllarında tedavi gören prematüre bebeklerin kemik dansitometrilere değerlendirildi. Aynı yaş grubu term doğan ve risk faktörü olmayan olguların kemik dansitometri değerleri ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Bu çalışmada, 7-8 yaş grubu, 86 preterm olgu ile kontrol grubu olarak 80 term doğmuş, toplam 166 olgu değerlendirildi. Değerlendirilen pretermilerin ortalama gebelik haftası 31,1±1,7 (dağılım 27-35 gh) ve ortalama doğum kilosu 1503,70±370,86 gr idi. Olguların yaş ortalamaları term grupta 7,55±0,51, preterm grupta 7,45±0,52 idi. Kemik mineral içeriği (BMC) pretermelerde 663,58±135,35 gr, termelerde ise 804±127,13 gr olup, aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı değerlendirildi (p<0,0001). Kemik mineral dansitometrisi (BMD) ise pretermelerde 0,79±0,07gr/cm2, termelerde 0,85±0,06 gr/cm2 idi ve istatistiksel olarak farklı idi (p<0,05). Ayrıca güncel boy değerlendirildiğinde pretermiler 118,1±9,42 cm, termiler 124,93±8,08 cm olup, pretermiler anlamlı olarak daha kısa idi (p<0,0001). Yenidoğan ve bebeklik dönemi beslenmesi değerlendirildiğinde ise anne sütü alanların femur BMD ölçümleri, prematür maması ve güçlendirilmiş anne sütü alanlara göre anlamlı olarak daha yüksek (p=0,002) saptanmıştır. RDS ve SGA ilişkisi saptanmazken, İKK ve ROP gelişenlerde BMD daha düşük bulunmuştur. Güncel serum Ca, P, ALP, PTH ve 25(OH)D3 düzeyi her iki grupta da benzerdi.

Çıkarımlar: Yenidoğan dönemindeki kemik gelişimi erişkin iskelet sağlığının oluşmasında anahtar rol oynar. Bu dönemde kemik sağlığını olumsuz yönde etkileyen tüm faktörler tüm yaşam boyu, fiziksel ve sosyal kaliteli yaşamı da olumsuz etkileyecektir.

Günümüzde alınan mineral ve temel besin maddelerinin miktarları ile yenidoğan döneminde karşılaşılan morbidite ve risk faktörlerine göre hastalar izlenerek osteopeni gelişiminin olabilecek en erken dönemde önlenmesi hedeflenmelidir. Yenidoğan, bebeklik ve çocukluk döneminde beslenme durumuna ayrıntılı olarak önem verilmelidir. Ailelerin bu konuda bilinçlendirilmesi ve uzun dönem takip için yeterli hassasiyeti göstermeleri sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Prematüre, kemik sağlığı

S-009

Tipi: Sözel
Kategori: Yenidoğan

ÇOK DÜŞÜK DOĞUM AĞIRLIKLILKLI PREMATÜRE BEBEKLERDE NÖROGELİŞİMSEL İZLEM SONUÇLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Sümer Sütçüoğlu, Aysu Dikerler, Oya Halıcıoğlu, Mine İnal Akkaya, Can Öztürk, Esra Arun Özer

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi, İzmir, Türkiye

Giriş: Yenidogan Yoğun Bakım Ünitesi'nden (YYBÜ) taburcu olan çok düşük doğum ağırlıklı (ÇDDA) bebeklerin uzun dönemdeki nörogelişimsel bozukluk sıklığını araştırmak, büyüme ve gelişme geriliğine neden olan risk faktörlerini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Yöntem: Ocak - Aralık 2007 arasında, YYBÜ'ne yatırılan 61 ÇDDA bebek retrospektif olarak incelendi. Olguların demografik özellikleri, komplikasyonlar, nörogelişimsel bozukluk ve büyüme geriliğine etki eden klinik risk faktörleri kaydedildi. Bebekler düzeltilmiş 18. ve 24. ayda ağırlık, boy, baş çevresi, nörolojik muayene ve Denver Gelişimsel Tarama Testi (DGTT) ile büyüme ve nörolojik gelişim açısından değerlendirildi.

Bulgular: Olguların %45,9'u erkek, ortalama gebelik yaşı 29 ± 2,1 hafta, ortalama doğum ağırlığı 1205 ± 214 gramdı. Nörogelişimsel prognoza etki eden risk faktörleri sıklık sırasına göre %80,3 respiratuar distres sendromu, %50,8 klinik sepsis, %39,3 mekanik ventilatör ile izlem, %37,7 surfaktan gereksinimi olarak saptandı. DGTT, 18. ve 24. ayda anormal olan bebeklerin boy ve baş çevre ölçümleri, nörogelişimi normal saptanan gruba göre daha düşük bulundu (p<0,05). Düzeltilmiş 24. ayda anormal nörogelişimsel bozukluk gösteren olgularda klinik sepsis, surfaktan gereksinimi, mekanik ventilatör ile izlem, ağır intrakranial kanama, periventriküler lökomalazi ve bronkopulmoner displazi varlığı istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fazla saptandı (p<0,05).

Çıkarımlar: ÇDDA pretermelerde sepsis, mekanik ventilatör ile izlem, surfaktan gereksinimi, bronkopulmoner displazi, ağır intraventriküler kanama ve periventriküler lökomalazi varlığı nörogelişimsel pronozu olumsuz etkileyen risk faktörleridir.

Anahtar Kelimeler:Çok düşük doğum ağırlığı; prematürite; nörogelişimsel prognoz

S-010

Tipi: Sözel
Kategori: Yenidoğan**POSTAKSİYEL POLİDAKTİLİ VE YARIK DAMAK-DUDAK
BİRLİKTELİĞİ OLAN TRİZOMİ 18 OLGUSU***Gonca Sandal, Halime Yücel, Sıtkı Öztas*, Ahmet Rifat Örmeci, Mustafa Akçam,
Metehan Özen, İnzile Yeliz Gürlü, Duygu Çalışkan*Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı,
Isparta, Türkiye

*Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Isparta, Türkiye

Giriş: Edwards sendromu (trizomi 18), Down sendromundan sonra canlı doğumlar arasında en sık görülen kromozomal bozukluktur. Yapılan çalışmalarda yenidoğanların 1/3500 -1/7000'nda görüldüğü belirtilmiştir. Trizomi 18 sendromlu bebeklerin %50 si doğumu takiben ilk hafta içinde kaybedilmektedir. Olguların yaklaşık %5-10 kadarı bir yaşından uzun yaşamakta olup ciddi düzeyde mental retardedirler. Bu olgu bildirisinde fenotipik olarak trizomi 13 düşünülen, ancak karyotip analiziyle trizomi 18 tanısı alan bir yenidoğan sunulmaktadır.

Olgu: 31 yaşındaki annenin 3. gebeliğinden 4. yaşayan olarak sezaryen ile 38. gestasyonel haftasında 2030 gr doğan erkek bebek dismorfik yüz görünümü ve iskelet anomalileri ve solunum sıkıntısı nedeniyle yatırıldı. Hastanın 7, 4 ve 4 (ikiz) yaşlarında sağlıklı 3 kardeşi vardı. Anne baba arasında akrabalık öyküsü yoktu.

Hipotonik görünümülü olgunun doğum ağırlığı 2030 g, baş çevresi 33 cm, ve boyu 42 cm idi. Geniş alın, kısa palpebral fissürler, oküler hipertelorizm, mikrofalmi, kısa ve kalkık burun delikleri, unilateral yarı damak-dudak, yüksek damak, düşük ve malforme kulaklar, prominent oksiput ve mikrognatiiyi içeren fasiyal dismorfizmi mevcuttu (Figür1). Ayrık meme başları ve kısa sternum, kısa boyun, her iki elde postaksiyel polidaktili, el parmaklarında 1. ve 5. parmakların diğer parmaklar üzerine binmesi (clenched hand), hipoplazik ve hiperkonveks tırnaklar, bilateral kriptorşidizm, bilateral pes ekinovarus, club foot deformitesi ve her iki ayakta 2.-5. parmaklar arasında sindaktili olgunun diğer fenotipik anomalileriydi. (Figür 2-3).

Hastanın solunum sistemi muayenesinde bilateral solunum sesleri doğal, solunumu yüzeydi. Kardiyovasküler sistem muayenesinde, sol sternal köşede 2/6 pansistolik üfürümü mevcuttu. Nörolojik muayenesinde bilateral üst ve alt ekstremitelerinde hipotonisi mevcuttu. Laboratuvar incelemeleri normaldi. Göğüs radyografisi, abdominal ultrasonografisi ve kranial ultrasonografisi normaldi. Hastadan yapılan karyotip analizi 47,XY,+18 olarak tespit edildi.

Hastamız mekanik ventilatörde takip edilirken sepsis ve çoklu organ yetmezliği nedeniyle kaybedildi.

Çıkarımlar: Trizomi 18 ilk defa 1960 yılında Edwards ve Smith tarafından tanımlanmıştır. Bu infantların önemli fiziksel özellikleri; düşük ve malforme kulaklar, küçük çene, kısa el ve ayak parmakları, kısa sternum ve ventriküler septal defekt'tir. Ayrıca mental retardasyon, beslenme güçlüğü sıktır. Bizim hastamızda Trizomi 18' i düşündüren fiziksel özellikler; küçük çene, kısa sternum, düşük ve malforme kulaklar, hipoplastik tırnaklar ve 'club foot' deformitesi idi.

Olgumuzda ilk dikkati çeken yarı damak- dudak, mikrofalmi ve postaksiyel polidaktili triadi ile Trizomi 13 açısından da ayırıcı taniye gidilmiş olup, Trizomi 18 ile uyumlu diğer klinik bulguları ve karyotip analizi sonuçları birlikte Trizomi 18 tanısı kesinleşmiştir.

Anahtar sözcükler: Trizomi 18, postaksiyel polidaktili, yarı damak-dudak

S-011

Tipi: Sözel
Kategori: Hematoloji**YENİDOĞAN VE SÜT ÇOCUKLUĞU DÖNEMİNDE B 12 VİTAMİNİ,
DEMİR, FOLİK ASİT EKSİKLİĞİNİN SIKLIĞI VE MATERNAL
DÜZEYLERLE OLAN İLİŞKİSİ***Esra Hazar Sayar, Betül Biner*, Ersin Sayar**, Mustafa Küçük****

Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Pediatri Kliniği, Antalya, Türkiye

*Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatrik Hematoloji Bilim Dalı, Edirne, Türkiye

**Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatri Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

***Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye

Giriş: Bu çalışmada bölgemizdeki gebelerde, onların yenidoğan bebeklerinde ve süt çocukluğu dönemlerinde anemi, B 12 vitamini, folik asit ve ferritin eksikliği sıklığı ve yenidoğandaki düzeylerin maternal düzeyler ile ilişkisinin araştırılması amaçlandı.

Yöntem: Çalışmaya Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Servisine doğum amacıyla başvuran 38-42 gebelik haftasında olan 250 gebe ve onların 2500 gram üstünde doğan sağlıklı bebekleri alındı. Çalışma için Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulundan onay alındı. Gebelerin çalışmaya katılmaları için bilgilendirilmiş onamları alındı. Gebelerin yaş, gebelik sayısı (gravida), doğum sayısı (parite), gestasyonel haftası, eğitim düzeyi, hamilelikte vitamin ve demir ilacı kullanma durumu, sosyoekonomik düzeyi içeren anket formları dolduruldu. Bütün gebelerden doğumdan 1-3 saat önce, yenidoğanlardan doğum sırasında kordondan, süt çocuklarından ise 6-9 aylık dönemdeki kontrollerinde venöz kan örnekleri alındı. Ferritin, folik asit ve B 12 vitamini için örnekler kimyasal immün analiz yöntemiyle, kan sayımı otomatik kan sayımı analizörüyle çalışıldı.

Bulgular: Gebelerdeki ve kordondaki ortalama B 12 vitamini 118,2±53,7 pg/ml ve 169,1±78,9 pg/ml, folik asit 7,1±4,4 ng/ml ve 14,2±4,6 ng/ml, ferritin 32,±30,9 ng/ml ve 121,4±76,8 ng/ml saptandı. Gebelerin %73,6'sında B 12 vitamini eksikliği, %22,4'ünde folik asit eksikliği saptandı. Yenidoğanların %42,8'inde B 12 vitamini eksikliği saptanırken, folik asit eksikliği gözlenmedi. Gebelerin %28'inde, yenidoğanların ise %2,8'inde ferritin yetersiz düzeydeydi. Gebeler ve yenidoğanların B 12 vitamini (r=0,675, p=0,0001) ve folik asit (r=0,499, p=0,0001) düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptandı. Ferritin ve Hb açısından ise ilişki saptanmadı. Kontrole getirilen süt çocuklarının %22,3'ünde anemi, %17,02'sinde B 12 vitamini eksikliği, %1,06'sında folik asit eksikliği saptandı, %14,9'unda ferritin sınırın altındaydı.

Çıkarımlar: Çalışmamız Edirne bölgesinde gebelerde ve onların yenidoğan bebeklerinde B 12 vitamini eksikliği sıklığının yüksek olduğunu, yenidoğanlardaki düzeylerin maternal düzeylerle yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Doğurganlık çağındaki kadınların değerlendirilmesi, eksiklik saptanan gebelerin tedavi edilmesi, gebelik ve laktasyon döneminde dengeli beslenme konusunda eğitilmeleri gerekmektedir.

Anahtar sözcükler: B 12 vitamini eksikliği, gebelik, süt çocukluğu, yenidoğan

S-012

Tipi: Sözel
Kategori: Hematoloji

ÇOCUK ORAK HÜCRE HASTALARINDA KRANİYAL MR BULGULARI

Tanju Çelik, Şule Ünal*, Ali Balcı**, Ramazan Güneşçakar***, Gönül Oktay****

Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

*Antakya Devlet Hastanesi, Çocuk Hematoloji Uzmanı, Hatay, Türkiye

**Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

***Sütçü İmam Üniversitesi, Genetik Anabilim Dalı, Kahramanmaraş, Türkiye

****Antakya Devlet Hastanesi, Çocuk Hematolojik Merkezi, Hatay, Türkiye

Giriş: Orak Hücre Anemisi otozomal resesif geçiş gösteren hemoglobinin β zincirinin 6. pozisyonundaki glutamik asitin yerine valinin geçmesi sonucunda oluşan S hemoglobini taşıyan eritrositlerin, düşük oksijenli ortamda polimerize olarak orak şeklini almasına neden olan bir hemolitik hastalıktır. Bu çalışmada orak hücre hastalığı tanısı almış olguların randomize cranial MRI sonuçlarını sessiz enfakt gelişme sıklığı açısından değerlendirmeyi amaçladık.

Yöntem: Orak hücresi anemisi nedeniyle takip edilmekte olan 69 orak hücre anemi olgusu (7-18 yaş) çekilen kranial MRI sonuçlarıyla değerlendirildi. Nörolojik muayenesi normal veya 24 saati aşan fokal nörolojik semptom hikayesi bulunmayan orak hücre hastalarında, T2 ağırlıklı MRG kesitlerinde hiperintens olarak izlenen lezyonlar sessiz infarkt olarak kabul edildi. Beyin MR incelemeleri 1,5 T MRG ünitesinde (Intera Achieva, Philips Medical Systems, Netherlands) çekildi. Spin-echo T1 ağırlıklı aksiyal, Turbo spin eko T2 ağırlıklı aksiyal ve sagittal, FLAIR aksiyal MRG sekansları kullanıldı.

Bulgular: Yaş ortalamaları $13,8 \pm 3,1$ (min:7 max:18 yaş) idi. Hastalarımızın hepsi SS homozigot dağılım gösteriyordu. Toplam 69 hastanın 29'unda (%42) sessiz enfakt tespit edilmiştir. Hastalarımızın 19'unda birden fazla sessiz enfakt odağı ve atrofi tespit edilmişti. Bu enfakt tespit edilen hastalarda SSS loblarına, nücleuslarına ve atrofilerine göre dağıldığında toplam 48 adet lezyon tespit edildi. Bunların %28,9'unda parietal lobda, %13'ünde frontal lobda ve %13'ünde nucleus caudatusa dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Hastalarımızın bir kısmı hidrea kullanıyordu. Hidrea kullananlar ile kullanmayanlara göre enfakt sıklığına baktığımızda anlamlı bir fark yoktu.

Çıkarımlar: Orak hücre anemisinde HbS'in deoksi durumunda solubilitesi azalır, buna karşın viskozitesi artar. buna bağlı olarak çeşitli organlarda vazo-oklüzif olaylar gerçekleşir. Beyin parankiminde de gerçekleşen bu olaylar karşımıza sessiz enfaktlar olarak çıkmaktadır. Sessiz enfaktlar açısından orak hücre anemisi tanısı almış olguların periyodik aralıklarla kranial MRI ile takibinin yapılması gerektiği kısındayız.

Anahtar sözcükler: Orak hücre anemisi, kranial MRI, sessiz enfakt

S-013

Tipi: Sözel
Kategori: Hematoloji

ÇOCUKLUK ÇAĞINDA ANEMİ SIKLIĞI

Selçuk Yazıcı, Tanju Çelik*, Kamil Seyrek**

Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Anabilim Dalı, Balıkesir, Türkiye

*Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

**Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı, Balıkesir, Türkiye

Giriş: Anemi; hemoglobin, hemotokrit ya da eritrosit değerinin yaşa göre normal ortalama değerlerinin 2 standart sapmanın altında olması olarak tanımlanmaktadır. Ülkemizde yapılan değişik çalışmalarda demir eksikliği anemisinin sıklığı %30 ile %78 arasında değişen oranında bildirilmiştir. Bu çalışmada Balıkesir ilinde üniversite hastanesine başvuran olgularda anemi sıklığını değerlendirmeyi amaçladık.

Yöntem: Hastanemiz çocuk sağlığı ve hastalıkları polikliniğine 1 Ocak 2011- 31 Aralık 2011 tarihleri arasında başvuran 563 olgu retrospektif olarak anemi sıklığını belirlemek amacıyla çalışmaya alındı. Olgularımızı 0-2 yaş (n=153), 2-4 yaş (n=107), 5-7 yaş (n=110), 8-11yaş (n=118) ve 12-18 yaş (n=75) grubu olmak üzere 5 gruba ayırdık Kronik hastalığı olanlar çalışmaya dahil edilmedi. BULGULAR: Hastanemiz Çocuk Sağlığı Polikliniğine başvuran 563 olgunun yaş ortalaması $5,9 \pm 4,2$ (min; 5 ay max; 18 yaş) idi. Olguların 265'i (%47,1) kız iken 298'i (%52,9) erkek idi. Hemoglobin değerleri ortalama $12,5 \pm 1,2$ mg/dl (min; 8,3 max; 18) idi. Mean corpuscular volume (MCV) ortalama $78,9 \pm 5,7$ fL (min; 56,9 max; 101,9) olarak tespit edildi. Kırmızı küre dağılım genişliği (RDW) ortalama %13,9 $\pm$ 1,6 (min; 7,3 max; 31,3) olarak tespit edildi.

Yaş gruplarına göre olması gereken hemoglobin değerleri iki standart deviasyon (-2SD) ve altı olan olgular anemik kabul edildiğinde 117 olguda (%20,8 oranında) anemi tespit edildi. Olgularımızı 0-2 yaş, 2-4 yaş, 5-7 yaş, 8-11yaş ve 12-18 yaş grubu olmak üzere 5 gruba ayırdık. Alt gruplarda hemogram değerlerini karşılaştırdığımızda gruplar arasında anlamlı farklılıklar vardı (p<0.001)

Tüm hastalarda anemi sıklığını cinsiyete göre karşılaştırdığımızda erkeklerin 77'sinde (%34,2) kızların ise 40'ında (%65,8) anemi tespit edilmiş olup erkeklerde anlamlı olarak anemi daha sık görüldü (p<0,001).

Gruplar arasında hemoglobin, hemotokrit, MCV ve RDW değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar vardı (p< 0,005).

Hemoglobin değeri -2SD nin altında olan ve olmayan hastalarımızda trombosit sayısı ve beyaz küre sayısı açısından farklılık olup olmadığını karşılaştırdığımızda beyaz küre sayısı anemik olanlarda anlamlı olarak daha düşüktü (p=0,04). Diğerleri arasında anlamlı farklılık yoktu.

Bulgular: Bizim çalışmamızda da diğer çalışmalar ile paralel olarak özellikle 2 yaş altı çocuklarda aneminin daha sık olduğu görülmüştür. Erkek çocuklarda anemi kızlara göre daha sık bulundu. Ülkemizde yapılan diğer çalışmalara göre ilimizde anemi sıklığı nispeten daha az bulundu. Bunun bir sebebinin üniversite hastanesine başvurulabilme imkanının nispeten sosyoekonomik seviye ile alakalı olabileceği olarak yorumlandı. Kırsal ve merkeze uzak bölgelerde sıklığın daha yüksek olabileceği düşünüldü.

Çıkarımlar: Sonuç olarak, bu çalışma ile özellikle 2 yaş altı çocuklarda aneminin büyüme, gelişme, kognitif fonksiyonları önemli ölçüde etkilemesinden dolayı tanı ve tedavisinin çok önemli olduğunu vurgulamak istedik.

Anahtar sözcükler: Anemi, çocuk, demir eksikliği

S-014

Tipi: Sözel
Kategori: Genel Pediatri**SAĞLIKTA DÖNÜŞÜM, SAĞLIĞIN VE HEKİMLİĞİN
BAŞKALAŞTIRILMASI**Ümit Şen, Arda Saygılı

İstanbul Tabip Odası Özel Hekimlik Komisyonu, İstanbul, Türkiye

Sağlıkta dönüşümle, sağlığı korumak üzere gerçekleştirilmiş yasal düzenlemelerin önemli bölümü ortadan kaldırılmış, uzun toplumsal mücadelelerle elde edilmiş sosyal refah uygulamaları ve toplumsal kazanımlar yok edilmiştir. Metalaşma, teknolojinin gelişimi ve aşırı kullanımı, vasıfsızlaşma, işçileşme, denetimin artışı, yeni yönetim tekniklerinin gelişimi bu dönüşüme yön vermektedir.

20. yüzyıl başında her sorunu çözen pratisyen hekimlikten, tıbbın disiplinlere bölünmesiyle artan iş bölümü ve aşırı uzmanlaşmaya dönüşüm, işin değersizleşmesine ve işe yabancılaşmaya yol açmaktadır.

Yönergelerle, sağlık hizmetinin anamnezden tetkik ve tedavi sürecine kadar bütün basamakları tanımlanacak ve hekimlere çok az hareket alanı bırakılacaktır. Hekimler olarak, alanımıza ilişkin imtiyazlarımızı, içerik ve görevlerin üzerindeki denetimimizi kaybediyor ve mesleki özerkliğimizi yitiriyoruz.

Bu dönüşümle, toplumsal gereksinimin yerini bireysel fayda almakta; yurttaşlar, çıkarları peşinde koşan tüketici konumuna geçmektedirler. Devlet ve yurttaş arasındaki ilişki, pasif bir ticari ilişki halini almakta, kamu sorumlulukları yerini tüketici haklarına bırakmaktadır. Bu süreç, kolektif hizmetlerin bireyselleştirilmesine neden olur. Hizmet üretiminde artık önemli olan toplum yararı değil, bireysel tüketici seçimidir. Koruyucu sağlık hizmetlerinin yerini tedavi hizmetleri alır. Gereksiz tetkik sayısı ve ilaç tüketimi artar.

Daha önce hekim hasta arasındaki ilişki, hekimin hastanın yalnızca şimdiki konumunu değil; geçmişini, ailesini ve yaşadığı çevreyi bildiği derinliği olan bir ilişkiyken, günümüzde hekimle hasta arasındaki ilişki, taksit şoförü ile yolcusu arasındaki geçici ilişkiye daha çok benzemektedir.

Sonuç olarak, sağlıkta dönüşüm, yalnızca bir yöneticinin kişisel hekim nefreti çerçevesinde yürütülen basit bir girişim olmayıp, küreselleşme programı çerçevesinde neoliberal politikaların kapsamlı olarak hayata geçirilmesidir. Bu program sadece ülkemizde değil, "Sağlık Reformu" adı altında tüm dünyada yürütülmektedir.

Sağlıkta dönüşümden en olumsuz etkilenecekler sağlık hizmetine en çok gereksinim duyan hasta grupları (Çocuklar, kadınlar, yaşlılar, yoksullar, engelliler, psikiyatrik hastalığı olanlar, kronik hastalar), hekimler, sağlık çalışanları ve etik hekimlik uygulamaları olacaktır.

Kaynaklar:

1. Belek İ. Sağlıkta Dönüşüm. İstanbul, Yazılama Yayınevi, 2011.
2. Karakaş GD, Yılmaz FY. Türkiye'de Sağlık Hizmetlerinin Ticarileşmesi: Özel
3. Hastane Sektörünün İnşa Süreci. Toplum ve Hekim Mart Nisan 2011
4. Keyder Ç, Üstündağ N, Ağartan T, Yoltar Ç. Avrupa'da ve Türkiye'de Sağlık
5. Politikaları: Reformlar, Sorunlar, Tartışmalar. İstanbul, İletişim Yayınları, 2007.
6. Panitch L, Leys C. Kapitalizmde Sağlık Sağlıksızlık Semptomları. İstanbul, Yordam Kitap, 2011.
7. Sağlık Bakanlığı Sağlıkta Dönüşüm Programı Değerlendirme Raporu 2003-2011.
8. Sönmez M. Paran Kadar Sağlık. İstanbul: Yordam Kitap, 2011.
9. Ulutaş ÇÜ. Türkiye'de Sağlık Emek Sürecinin Dönüşümü. Ankara, Notabene Yayınları 2011.
10. Yıldırım K. Özel Sağlık Sektörünün Parametreleri. Toplum ve Hekim Mart Nisan 2011.

Anahtar Kelimeler Çocuk, etik hekimlik, hastalık, metalaştırma, özelleştirme, sağlıkta dönüşüm

S-015

Tipi: Sözel
Kategori: Genel Pediatri**ELEKTİF CERRAHİ PLANLANAN ÇOCUKLARIN ANNELERİNİN
PREOPERATİF KAYGI DÜZEYİ İLE KRONİK HASTALIĞA SAHİP
ÇOCUKLARIN ANNELERİNİN KAYGI DÜZEYİNİN
KARŞILAŞTIRILMASI**Hüseyin İlhan, Müferet Ergüven*, Hilal Dedeoğlu*

Sağlık Bakanlığı Medeniyet Üniversitesi Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul, Türkiye

*Sağlık Bakanlığı Medeniyet Üniversitesi Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk
Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, İstanbul, Türkiye

Giriş: Bu çalışmada elektif-günübirlik cerrahi planlanan hasta çocuk annelerinin preoperatif "durumluk ve sürekli" kaygı düzeyi ile kronik hastalığı nedeniyle çocuk hastalıkları kliniğinde yatan hasta çocuk annelerinin "durumluk ve sürekli" kaygı düzeyinin Durumluk -Sürekli Kaygı Envanteri (STAI) kullanılarak karşılaştırılması planlanmıştır.

Yöntem: İstanbul Medeniyet Üniversitesi Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi çocuk cerrahisi kliniğinde yatan elektif-günübirlik cerrahi planlanan 50 hasta çocuk annesi ve kronik hastalığı nedeniyle çocuk hastalıkları kliniğinde yatan 50 hasta çocuk annesi çalışmaya alındı. Kontrol grubu olarak herhangi bir nedenden ötürü çocuk hastalıkları polikliniğine başvuran 50 çocuk annesi araştırmaya alındı. Hastalara durumluk- sürekli kaygı envanteri uygulandı. Sosyodemografik veriler bir anket formu ile toplandı.

Bulgular: Kontrol grup katılımcılarının durumluk ve sürekli kaygı puanlarının preoperatif hastalar ve kronik hastalara göre farklılık gösterdiği, sağlam grup katılımcılarının durumluk ve kaygı puan ortalamalarının diğer iki gruba kıyasla daha düşük olduğu tespit edilmiştir.

Çıkarımlar: Elektif günübirlik cerrahi planlanan hasta çocuk anneleri ile kronik hastalık nedeniyle takip edilen hasta çocuk annelerinde, herhangi bir nedenden dolayı polikliniğe başvuran hasta çocuk annelerine göre durumluk ve sürekli kaygı düzeyinde anlamlı farklılık çıkmıştır. Fakat elektif cerrahi planlanan hasta çocuk anneleri ile kronik hastalığa sahip hasta çocuk anneleri arasında kaygı düzeyleri açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır. Ne sebepten ötürü olursa olsun çocuğun hastaneye yatırılması annelerin kaygı düzeyini artırmaktadır ve bu durum hem hastaların hem de hasta annelerinin psikiyatrik desteğe ihtiyacını göstermektedir.

Anahtar sözcükler: Durumluk- sürekli kaygı düzeyi, elektif cerrahi planlanan çocukların anneleri, kronik hastalığa sahip çocukların anneleri

S-016

Tipi: Sözel
Kategori: Genel Pediatri

KABIZLIK ŞİKAYETİYLE ÇOCUK HASTALIKLARI POLİKLİNİKLERİNE BAŞVURAN HASTALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Özgür Bayındır, Müferet Ergüven, Gizem Ersoy

Sağlık Bakanlığı Medeniyet Üniversitesi Göztepe Eğitim Araştırma Hastanesi, Çocuk Kliniği,
İstanbul, Türkiye

Giriş: Çocukluk çağında kabızlık basit bir yakınma olarak başlayıp eğer yeterli tedavi uygulanmazsa daha komplike bir hal alıp gerek çocuğun yaşam konforunu gerekse büyüme gelişmesini etkileyecek ciddi boyutlara ulaşabilir. Çalışmamızda; kabızlık şikayeti ile çocuk hastalıkları polikliniğine başvuran çocukların sosyokültürel, demografik, klinik ve tedaviye yanıt durumları ve dağılımları saptanmaya çalışılmış bu durumların kabızlık şikayeti ile ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışma S.B. Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi sağlam çocuk, gastroenteroloji ve genel poliklinik ünitelerinde 1 Ekim 2010 -1 Aralık 2010 tarihleri arasında yürütüldü. Çalışmaya 2-13 yaş arasında kabızlık şikayeti ile polikliniğe başvuran 100 çocuk dahil edildi. Bu olguların ailelerine uygulanan yapılandırılmış anket ile ailelerdeki sosyodemografik ve ekonomik özellikler, dışkılama özellikleri, kabızlık sıklığı ve nedenleri, fonksiyonel kabızlık üzerine etkili faktörler araştırıldı

Bulgular: Çalışmaya alınan hastalar benzer sosyokültürel, ekonomik düzeye ve kliniğe sahiplerdir. Kabızlık şikayeti ile çocuk hastalıkları polikliniğine başvuran hastalarda, yaş büyüdükçe dışkılama sayısının azaldığı, lifli gıda tüketiminin azalması ile kabızlık şikayetinin arttığı, sosyoekonomik düzey düşüklüğü olan ailelerde kabızlığın daha çok görüldüğü, okula giden çocuklarda okul tuvaletini az kullanımı nedeniyle kabızlık şikayetinin arttığı, kabızlığı olan çocuklarda rektal kanama, anal fissür, idrar yolu enfeksiyonunun daha sık görüldüğü bulundu. Olguların %1'inde organik, %99'unda fonksiyonel kabızlık saptandı. Bu çocuklarda en sık görülen yakınma; dışkılama sırasında ağrı, zorlu dışkılama ve kanama olarak değerlendirildi; en sık görülen fizik muayene bulgusu karında ele gelen dışkı kitleliydi.

Çıkarımlar: Çocuklarda dışkılama sayısı ve dışkının karakteri, yaş ve beslenme tipi gibi faktörlere bağlı olarak değişiklikler gösterebilir. Dışkılama düzenindeki değişiklikler çocuk ve aile için sıkıntı ve endişe verici bir durum oluşturabilir. Bu sebeple kabızlık tanısı erken dönemde konarak çocuklar doğru şekilde tedavi edilmeli, gelişebilecek komplikasyonlar engellenmelidir. Çocuk yaş grubunda kabızlık şikayetinin yüksek oranlarda görülmesi nedeniyle, bu alanda birçok kapsamlı çalışmaya daha ihtiyaç vardır.

Anahtar sözcükler: Anal fissür, beslenme, konstipasyon, rektal kanama, sosyodemografik ve ekonomik nedenler

S-017

Tipi: Sözel
Kategori: Genel Pediatri

ANNELERİN DOĞUM SONRASI DEPRESYON VE KAYGI DURUMLARI BEBEKLERİN KİLO ALIMI ÜZERİNE ETKİLİ Mİ?

Medine Aysin Taşar, Esra Ayşe Tapcı, İlyas Çakır, Yıldız Dallar Bilge

Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı,
Ankara, Türkiye

Giriş: Doğum sonrası depresyon (DSD), risklere duyarlı sütçocukluğu dönemine getirdiği yük, anne-bebek ilişkisini olumsuz yönde etkilemesi ve uzun dönemde yarattığı ciddi sonuçları nedeniyle önem taşımaktadır.

Bu çalışmanın amacı doğum sonrası dönemdeki Türk annelerden oluşmuş bir örnekleme annelerin doğum sonrası depresyon ve kaygı durumlarının bebeğin kilo alımı üzerine etkisini incelemektir.

Yöntem: Doğum sonrası 2-4 ay arası bebekleri olan 106 anneye sosyodemografik özellikleri sorgulayan anket formu verildi.

Annelere "Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği" (EDSDÖ, toplam puanın 13 ve üzerinde olması depresyon riskini belirlediği kabul edildi), "Durumluk (STAI 1),- Sürekli Kaygı Envanteri (STAI 2) " (yüksek puanlar yüksek kaygı seviyesini belirler) uygulandı.

Bulgular: Çalışmaya alınan 106 annenin yaş ortancası 27(18-38) olarak saptandı; %47'si <=5 yıl, %24'ü 6-8 yıl, %29'u lise ve üstü eğitim aldıklarını belirttiler. EDSDÖ'ni tamamlayan 94 annenin puan ortancası 9 olarak hesaplandı, %33 annenin EDSDÖ puanı 13'ün üstünde saptandı. "STAI 1" puan ortancası 47, "STAI 2" puan ortancası 46 saptandı. Sosyodemografik özellikler ve diğer faktörlerle EDSDÖ, "STAI 1" ve "STAI 2" puanları arasında ilişki saptanmadı (p>0,05). Bebeklerin aylık kilo alımları 730,5±376,7 gr (15-2415)bulundu; Bebeklerin aylık kilo alımları, EDSDÖ, "STAI 1" ve "STAI 2" puanı düşük olan annelerde daha yüksek saptanmasına rağmen istatistiksel fark saptanmadı (p>0,05).

Çıkarımlar: Doğum sonrası depresyon ve kaygı ölçekleri ile bebeklerin kilo alımları arasında ilişki saptanmadı. Daha geniş örneklemelere ihtiyaç vardır.

Anahtar sözcükler: Doğum sonrası depresyon, kilo alımı

S-018

Tipi: Sözel
Kategori: Genel Pediatri**ISPCAN ÇOCUK İSTİSMAR VE İHMALİ TARAMA ÖLÇEĞİ ÇOCUK VERSİYONU (ICAST – C): İLKÖĞRETİM OKULU ÖĞRENCİLERİ İLE PİLOT UYGULAMA***Zeynep Sofuoğlu, Fulya Aydın, Birsu Kandemirci, İsmail Ümit Bal, Feyza Koç*, Oya Halicioğlu**

Acil Ambulans Hekimleri Derneği, İzmir, Türkiye

*Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Koruma Birimi, İzmir, Türkiye

Giriş: Bu çalışma, EU/FP7 tarafından finanse edilen Çocuk İhmal ve İstismarı Balkan Epidemiyolojik Çalışması adlı proje kapsamında gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın amacı, ICAST-C ölçeğinin ilköğretim öğrencileri için kullanılabilirliğinin test edilmesidir.

Yöntem: Araştırmada, ICAST' in geri çeviri yöntemi ile Türkçeye uyarlanmış versiyonu, İzmirde bulunan ve kolayda örnekleme yöntemi ile seçilmiş 4 ilköğretim okulunda uygulanmıştır. Araştırmaya yaşları 9-15 arasında değişen, 233'ü (%56) kız olan toplam 416 öğrenci katılmıştır. ICAST-C, şiddete maruz kalma, ihmal, fiziksel ve psikolojik istismar ile ilgili sorulardan oluşmaktadır.

Bulgular: Katılımcılardan edinilen bilgilere göre şiddete maruz kalma ve istismar görme oranları şu şekildedir: şiddete maruz kalma %10, psikolojik istismar %21, fiziksel istismar %10 ve ihmal %10. Psikolojik şiddet gördüğünü bildiren çocukların, %54' ü yetişkin bir kadın, %35'i yetişkin bir erkek tarafından şiddet gördüğünü belirtirken, bu oran fiziksel istismarda %47 yetişkin kadın, %36 yetişkin erkek şeklindedir. Diğer yandan, katılımcıların %72'si olumlu davranışları için ödüllendirildiklerini ve hatalı davranışları ile ilgili kendilerine açıklama yapıldığını belirtmiştir. Ayrıca çocukların %93'ünün ailelerinin yanında kendilerini güvende hissettikleri ve aileleriyle birlikte olmaktan keyif aldıkları bilgisine ulaşılmıştır. Ölçeğin alt boyutlarından elde edilen alfa değerleri şu şekildedir: şiddete maruz kalma 0,41, psikolojik istismar 0,84, ihmal 0,58 ve fiziksel istismar 0,85.

Çıkarımlar: Yapılan çalışma sonucunda elde edilen ihmal ve istismar oranları, Türkiye'de çocuk istismar ve ihmal oranının daha yüksek olduğu bilinmesine rağmen, ICAST kullanılarak yapılmış diğer çalışmalardan elde edilen oranlardan düşük bulunmuştur (Zolotor ve ark., 2009). Aradaki bu farkın bir nedeni, yaşça daha küçük olan çocukların soruları okumak ve anlamakta yaşadığı zorlanma olabilir. Araştırmacılar bu nedenle pilot uygulamada bazı soruları değiştirme ihtiyacı duyduklarını belirtmişlerdir. Çocukların ailelerini korumak istemesi, bu sebepten deneyimlerini gizleme eğiliminde olmaları da bu farklılığın bir diğer nedeni olabilir.

Anahtar sözcükler: Çocuk istismarı, ICAST-C, ilköğretim okulu öğrencileri

S-019

Tipi: Sözel
Kategori: Genel Pediatri**ANNELERİN D VİTAMİNİ VE GÜNEŞLENDİRME İLE İLGİLİ BİLGİLERİ, UYGULAMALARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER***Oya Halicioğlu, Yusuf Kenan Albayrak*, Feyza Koç**, Sümer Sütçüoğlu, Kurtuluş Öngel*, Sezin Aşık Akman, Sadık Akşit***

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Klinikleri, İzmir, Türkiye

*Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Birimi, İzmir, Türkiye

**Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Sosyal Pediatri Bilim Dalı, İzmir, Türkiye

Giriş: Son yıllarda, D vitamini eksikliği ve nutrisyonel rikets tüm dünyada güncelliğini koruyan bir halk sağlığı sorunudur. Önlenmesi kolay ve ucuz bir yöntem olan D vitamini profilaksisi uygulamaktır. Ülkemizde, bu amaçla doğumdan itibaren D vitamini kullanımı önerilmekte ve Sağlık Bakanlığı tarafından ücretsiz olarak dağıtılmaktadır. Çalışmamızda, annelerin D vitamini ve güneşlendirme ile ilgili bilgileri, D vitamini kullanım oranları ve etkileyen faktörlerin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya Mart - Ağustos 2011 arasında Sağlıklı Çocuk Polikliniklerine başvuran 432 anne alındı. Rutin kontrollere gelen, 3 yaş ve altındaki, sağlıklı bebeklerin annelerine sosyodemografik özellikler ve D vitamini konusundaki bilgileri içeren 36 soruluk bir anket formu uygulandı. Annelerin doğumdan itibaren D vitamini kullanım şekilleri, süresi, düzenli kullanım olup olmadığı ve D vitamini ile güneşlenmenin ilişkisi hakkındaki bilgileri kaydedildi. Doğru yanıtlar 1 puan, yanlış ve bilmiyorum seçenekleri 0 puan olarak kaydedildi. Annelerin aldıkları toplam puanların median değerinin altındaki değerler "yetersiz bilgi", üstündeki değerler "yeterli bilgi" sahibi olma olarak değerlendirildi.

Bulgular: Anne ve bebeklerin yaş ortalamaları sırasıyla 29,1±5,3 yıl ve 11,2±11,1 aydı. Yaklaşık yarısı düşük eğitim ve gelir düzeyinde olan annelerin %92,6'sının ilk 1 yaşta D vitamini kullandığı, düzenli kullanma oranının %85 olduğu saptandı. Bebeklerin %73,6'sına D vitamininin ilk 15 günde başlandığı, önerilen 400 ünite/gün dozda kullanım oranının %88 olduğu belirlendi.

Annelerin %62,3'ünün D vitamini uygulanma süresini, %61,6'sının D vitamininin verilme nedenini bildikleri; %84'ünün D vitamininin yararlı olduğuna inandığı gözlemlendi. D vitamininin hangi besinlerde olduğunu doğru bilme oranı %35, anne sütünde D vitamininin yetersiz olduğunu bilme oranı ise %45,1 idi. Annelerin büyük çoğunluğu (%97,9) bebekleri için güneşlenmenin gerekli olduğunu söylemekte, ancak %51,2'si neden güneşlendirmesi gerektiğini bilmemekteydi. D vitamini konusunda yeterli bilgi sahibi olma ile annelerin eğitim düzeyi, çalışma durumu, gelir düzeyi, doğum zamanı ve çocuklarını güneşlendirmeleri arasında anlamlı ilişki saptandı.

Çıkarımlar: Annelerin D vitamini kullanımı ve kaynakları konusunda farkındalıkları yeterli değildir. Sağlıklı çocuk izleminde annelerin D vitamininin kullanımı konusunda desteklenmelerinin yanında bu konuda eğitilmelerine de önem verilmelidir.

Anahtar sözcükler: Anne, bilgi düzeyi, D vitamini, uygulama

S-020

Tipi: Sözel
Kategori: Sosyal Pediatri

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SİGARA İÇME SIKLIĞI VE İÇİCİLİK DAVRANIŞI ÜZERİNE SOSYAL ÖĞRENMENİN ETKİSİ

Selen Özakar, Cem Koçak

Hitit Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Çorum, Türkiye

Giriş: Dünyadaki en yaygın bağımlılık, sigara bağımlılığıdır ve en büyük önlenabilir ölüm sebebidir. Bu çalışmada amaç üniversite öğrencilerinde sigara içme sıklığı ve içicilik davranışı üzerine sosyal öğrenme etkisini incelemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak planlanan çalışmayı 11-18.05.2011 tarihleri arasında Hitit Üniversitesindeki öğrenciler oluşturdu(N=3666). Basit Rastgele Örneklem Yöntemi ile n=264 birimlik örneklem seçildi. Örneklem kitle oranları dikkate alınarak oransal dağıtımla paylaşıldı. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen soru formu kullanıldı. Verilerin istatistiksel analizleri bilgisayarda yüzdelik, ortalama, ki-kare testleriyle yapıldı.

Bulgular: Anket uygulanan öğrencilerde %53'ünün halen sigara kullandığı, %32,2'sinin 15-17 yaşlarında sigaraya başladıkları, %34,5'inin sigaranın yanında başka bir madde bağımlılığının olduğu görüldü. Öğrenciler sigarayı ilk denemelerinin en önemli nedeninin merak(%30.3) ve özenme(%29.2) olduğunu ve sigaraya başlamada en çok çevrenin rolünü(%61.7) belirtmişlerdir.

Erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre arkadaş ortamından daha çok etkilendiği (%87,1) ve sigaranın dışında alkol veya uyuşturucu bağımlısı oldukları (41,7) görüldü (p=0,000). Annesi çalışan öğrencilerin alkol bağımlılığı (%41,7), annesi çalışmayan öğrencilerden (%27,8) daha fazla (p=0,001), ihmalkar aileye sahip öğrencilerin alkol ve uyuşturucu bağımlılığı (%79,2) diğer aile tutumlarına göre daha fazladır (p=0,004).

Çıkarımlar: Erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre daha çok sigara, alkol ve uyuşturucu madde kullandıkları, çalışan annelerin çocuklarının, çalışmayan annelerin çocuklarına göre sigara, alkol ve uyuşturucu kullanımı riskini daha fazla taşıdıkları ve alkol yada uyuşturucu kullanan gençlerin daha çok ihmalkar ailelerin çocukları oldukları belirlenmiştir. Çalışmanın sonuçları doğrultusunda özellikle okullarda görev yapan sağlık çalışanlarının sigara, alkol ve uyuşturucu madde kullanan öğrencileri yakından izlemeleri, düzenli, planlı ve sürekli olarak öğrencileri ve aileleri sigara, alkol ve uyuşturucunun zararları konusunda bilgilendirmeleri etkili bir yöntem olacaktır.

Anahtar sözcükler: Üniversite öğrencileri, sigara içme sıklığı, sosyal öğrenme

S-021

Tipi: Sözel
Kategori: Sosyal Pediatri

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE AİLE ÖZELLİKLERİNE GÖRE STRES DÜZEYLERİ VE STRESLE BAŞA ÇIKMA DAVRANIŞLARI

Selen Özakar, Cem Koçak, Betül Temur, Lale Ayşegül Büyükgönenç

Hitit Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Çorum, Türkiye

Giriş: Stres, bireyde gerilime, üzüntüye ve çöküntüye yol açan bir güçtür. Stresin oluşması için insanın içinde bulunduğu yada hayatını sürdürdüğü ortam veya çevrede meydana gelen değişimlerin insanı belirli düzeyde etkilemesi gerekir. Üniversite öğrencileri üniversite yaşamlarının başlamasıyla birlikte ruhsal açıdan en çalkantılı ve stresli gelişim dönemlerinden biri olan ergenliğin son evresini yaşamaktadırlar. Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinde stres yaratan faktörleri belirlemek ve aile özelliklerine göre öğrencilerin stresle başa çıkma davranışlarını ortaya koymak olmuştur.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak planlanan çalışmayı 01-18.05.2011 tarihleri arasında Hitit Üniversitesindeki öğrenciler oluşturdu(N=3666). Basit Rastgele Örneklem Yöntemi ile n=674 birimlik örneklem seçildi. Örneklem kitle oranları dikkate alınarak oransal dağıtımla paylaşıldı. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen soru formu, 'Algılanan Stres Düzeyi Testi' ve 'Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği' kullanıldı. Verilerin değerlendirilmesinde güvenilirlik analizleri, tanımlayıcı istatistikler ve tek yönlü varyans analizi yöntemleri kullanıldı.

Bulgular: Anket uygulanan, anne babası ayrılmış öğrencilerin, diğer aile yapısına sahip öğrencilere göre kendisini daha stresli gördüğü (p<0,05) anlamlık seviyesinde söylenebilir(=43,25). Öğrencilerin stresle başa çıkabilmek için kendine güvenli yaklaşım, iyimser yaklaşım ve sosyal destek arama tarzlarını(Ortalamalar: 2,16, 1,93 ve 1,82), çaresiz yaklaşım ve boyun eğici yaklaşım tarzlarına göre daha çok tercih ettikleri görüldü (Ortalamalar:1,38 ve 0,99). Kronik hastalığı olan öğrencilerle olmayan öğrencilerin stresle başa çıkmada kendine güvenli yaklaşım puan ortalamaları aynı olup, standart sapmaların farklılığından kaynaklı olarak istatistiksel olarak önemli derecede farklılık gösterdi (F=2,09; p=0,004<0,01). İşsiz babaların çocuklarının, herhangi bir işe sahip babalarının çocuklarına göre, stresle başa çıkmada kendine iyimser yaklaşımı daha çok tercih ettikleri (p=0,003<0,05), 66 yaş ve üzerinde anne-babaya sahip olan öğrencilerin, daha genç ebeveynlere sahip olanlara göre stresle başa çıkmada iyimser yaklaşımı daha az tercih ettikleri görüldü. Kızların erkelere göre daha çok sosyal desteğe ihtiyaç duyarak stresle başa çıkmaya çalıştıkları (=1,87) ve ailesinin gelir düzeyi 2000 TL ve daha az olan öğrencilerin, gelir düzeyi daha yüksek olan öğrencilere göre stresle başa çıkmada çaresiz yaklaşımı daha çok tercih ettikleri görüldü.

Çıkarımlar: Çalışmamızda öğrencilerin algıladıkları stres düzeyi ortalaması 42,03 (42-56:yüksek stres) olup, üniversite öğrencilerinin yüksek stresin başlangıç seviyesinde olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda; müfredat programlarına stres yaratan durumlar, stresle başetme konularında öğrencileri destekleyen dersler eklemek faydalı olacaktır. Ayrıca öğrencilere psikolojik danışma hizmetlerinin verilmesinin stresle baş etme ve dolayısıyla psikiyatrik sorunlarla etkili mücadelede önemli olacağı düşünülmektedir.

Anahtar sözcükler: Ergenliğin son evresi, stres, stres düzeyleri

S-022

Tipi: Sözel
Kategori: Sosyal Pediatri**İSPCAN ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİ TARAMA ARAÇLARI-
ÇOCUK VERSİYONU (ICAST-C) PİLOT ÇALIŞMASI:
LİSE ÖĞRENCİLERİ ÖRNEKLEMİ***Zeynep Sofuoğlu, Fulya Aydın, Sinem Cankardeş, Feyza Koç*, Oya Halıcıoğlu**

Acil Ambulans Hekimleri Derneği, İzmir, Türkiye

*Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Koruma Birimi, İzmir, Türkiye

Giriş: Bu çalışma, EU/FP7 tarafından finanse edilen Çocuk İstismarı ve İhmali Balkan Epidemiyolojik Çalışması (BECAN) kapsamında yürütülmektedir. Araştırmanın amacı, 16 yaş grubundaki lise öğrencileri ile ICAST-C uygulamasını gerçekleştirmektir.

Yöntem: Çeviri-geri çeviri yöntemi ile hazırlanan tarama aracı, kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen bir lisede uygulanmıştır. Çalışmaya toplam 70 öğrenci katılmıştır ve katılımcıların 42'si (%55) kadındır. ICAST-C, şiddete maruz kalma, fiziksel, psikolojik, cinsel istismar ve ihmal sorularından oluşmaktadır.

Bulgular: Çocukların en yüksek oranda maruz kaldığı şiddet tipi sözel şiddet olarak gözlenmiştir (%45). Psikolojik istismarın kaydedilme sıklığı %30 iken fiziksel istismar %17, ihmal %27 ve cinsel istismar %5 oranında belirtilmiştir. Faillerin psikolojik istismar derecelerine bakıldığında, yetişkin kadınlarda oranın %63, yetişkin erkeklerde ise %42 olduğu gözlenmiştir. Fiziksel istismar incelendiğinde ise yetişkin kadınlarda oranın %35, yetişkin erkeklerde ise %33 olduğu bulunmuştur. Bunun yanı sıra, çocukların %77'si güzel davranışları için ödüllendirildiklerini ve yaptıkları bir şeyin neden yanlış olduğu konusunda bilgilendirildiklerini belirtmişlerdir. Alpha değerlerine bakıldığında, şiddete maruz kalma.30, psikolojik istismar. 87, ihmal.75, fiziksel istismar.85 ve cinsel istismar.66 olarak bulunmuştur.

Çıkarımlar: ICAST-C, lise öğrencilerinde çocuk istismarı ve ihmali ölçmek için uygun bir araç olarak kullanılabilir. Çocuklar uygulama sırasında soruları ve yönergeleri kolaylıkla anlamışlardır. Sözel şiddet değerlerinin yüksek çıkması, çocukların içinde bulundukları gelişim dönemi itibarıyla aileleriyle sıklıkla sözel tartışmaya girmelerinden kaynaklanıyor olabilir.

Anahtar sözcükler: Çocuk istismarı, ICAST-C, lise öğrencileri

S-023

Tipi: Sözel
Kategori: Endokrinoloji**VAKA TAKDİMİ: DİABET VE DUODENAL ATREZİ BİRLİKTELİĞİ***Birgül Kirel*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatri Endokrin Bilim Dalı,
Eskişehir, Türkiye

Diabet tanısı konan, yedi yaşında olan iki kuzenin (bir kız, bir erkek) prematür doğdukları öğrenildi. Kız hasta iki günlükken duodenal atrezi, jejenal web ve meckel divertikülü nedeniyle opere edilmişti. Bu hastanın monozigotik ikiz eşi olarak doğduğu, ikizinin de duodenal atrezi nedeniyle opere edildiği, bir aylıkken exitus olduğu öğrenildi. Kız hasta, dört yaşında iken diabet tanısı aldı (glukoz 595 mg/dl). Bir yıl önce tekrarlayan gastrointestinal kanama nedeniyle bu hastaya intestinal rezeksiyon yapıldı. Erkek olan diğer hastamız ise altı yaşında iken diabet (288 mg/dl) ve düzelmeyen anemi tanısı aldı. Bu hasta da üç günlükken intestinal tıkanıklık nedeniyle opere edilmişti. Bu hastada duodenal atrezi ve mid gut malrotasyon saptanmıştı.

Her iki hastanın da diabet tanısı almalarından önce başka hastanelerdeki kayıtlarından hiperglisemi (kız hastada 190 mg/dl, erkek hastada 130 mg/dl) saptandığı, diabet tanısı alana kadar herhangi bir tedavi almadan yaşamlarını sürdürdükleri öğrenildi. Her iki hastada obez değildi ve diabet otoantikörleri negatifdi. Her ikisi de düşük doz insülin ile çoklu doz insülin rejimi kullanmaktadırlar.

Her iki hastanın anne- babası arasında akrabalık yoktu. Ancak hastaların anneleri ve babaları kardeş idi. Erkek hastanın annesi de diabet tanısı ile izlenmekte idi.

Sonuç olarak atipik bir seyir gösteren diabet hastalığının, bu hastalarda intrauterin hayatta duodenum ve pankreas farklılaşması ve gelişimini etkileyen bir problem ve/veya duodenal atrezi nedeniyle insülinotropik hormonların eksikliği sonucu ortaya çıkmış olabileceği akla gelmektedir.

Anahtar sözcükler: Duodenal atrezi, diabet, pankreas, hipoplazi, çocuk

S-024

Tipi: Sözel
Kategori: Endokrinoloji

ÇOCUKLUK ÇAĞI OBEZİTESİNDE ARTMIŞ PIHTILAŞMA

Yıldız Dallar Bilge, Esra Ayşe Tapcı, Enver Şimşek, Bülent Alioğlu***

Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinolojisi, Anabilim Dalı, Eskişehir, Türkiye

**Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Hematolojisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş: Bu çalışmada çocukluk çağında görülen obezitenin pıhtılaşma sistemi ile ilgili olarak prokoagulan ve antikoagulan sistemler ile ilişkisinin araştırılması amaçlandı.

Yöntem: Çalışmaya obezite tanısı alan yaş ortalamaları ve cinsiyet dağılımı benzer olan 5-16 yaş arası 50 çocuk obez hasta ile 32 normal kilolu sağlıklı çocuk alındı. Tüm olguların antropometrik özellikleri, eşlik eden hastalık olup olmadığı ve ilaç kullanma öyküleri kaydedildi. Tüm olgulardan tam kan sayımı ve prokoagulan ve antikoagulan pıhtılaşma testleri çalışıldı.

Bulgular: Obez çocuk hastaların hematolojik değişkenleri sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırıldığında ortalama eritrosit hemoglobin konsantrasyonu, eritrosit dağılım genişliği ve platelet sayısının obez çocuk hastalarda sağlıklı kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu saptandı. Bunun yanı sıra obez çocuk hastalarda fibrinojen, trombin zamanı, faktör (F) VIII, FIX, FX ve vonWillebrand faktör düzeylerinin obez çocuk hastalarda sağlıklı kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu saptandı. Buna karşın obez çocuk hastalarda antitrombin düzeylerinin daha düşük olduğu saptandı.

Çıkarımlar: Çalışmamızda obez çocuk hastalarda obez olmayan sağlıklı çocuklara göre pıhtılaşma sisteminin aktivitesinde pıhtılaşmada artışa yönelik olarak artmış olduğu, buna karşın antikoagulan sistemde belirgin olarak düşüklük olduğu saptandı. Obez hastalarda meydana gelen bu değişikliklerde özellikle plazma prokoagulan faktörlerinden fibrinojen, FVIII, FIX ve vonWillebrand faktör düzeylerinde yükseklik olmasının bu hastalarda endotel düzeyinde bir aktivasyon olduğunu düşündürmüştür. Konu ile ilgili olarak obez çocuk hastalar ile ilgili endotel aktivitesini de içerecek şekilde geniş ileri çalışmalara gereksinim vardır.

Anahtar sözcükler: Obezite, pıhtılaşma

S-025

Tipi: Sözel
Kategori: Endokrinoloji

PRIMER AMONERE NEDENİYLE BAŞVURAN MÜLLERIAN ANOMALİ VAKALARININ GENETİK VE KLİNİK ÖZELLİKLERİ

Tanju Çelik, Ali Balcı, Ali Baloğlu**, Özlem Sangün***, Sinem Karazincir****, Dilek Şilfeler**, İhsan Üstün***** Hasan Aşkar*

Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatri Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

*Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Doğum Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

**Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

***Antakya Devlet Hastanesi Pediatrik Endokrinoloji Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

****Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

*****Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dahiliye Endokrinoloji Anabilim, Hatay, Türkiye

Giriş: Primer amenore şikâyeti ile hastanemize başvuran olguların uterin anomalilerini değerlendirmeyi amaçladık.

Yöntem: Hastanemize Ocak 2010 ile Eylül 2011 tarihleri arasında primer amenore şikâyeti ile başvuran pubertal olguları retrospektif olarak inceledik. Hastalara tam bir fizik muayene, FSH, LH, Estradiol, dihidroepiandrosteron sülfat, prolaktin, progesteron ve total testosteron hormon düzeyleri, pelvik USG ve MRI incelemesi yapıldı. Mayer-Rokitansky-Kuester-Hauser sendromu (MRKH), gonadal disgenezi ve hipo-hipergonadotropik hipogonadizm düşünülen hastalar ek anomalileri açısından değerlendirildi (renal, işitme, göz).

Bulgular: Hastanemize primer amenore şikâyeti ile başvuran 27 olgu fizik muayene ve görüntüleme sonuçlarına göre değerlendirildi. Klinik olarak olguların hepsinde primer amenore şikâyeti vardı. Olguların altısında hipogonadotropik hipogonadizm ve yedisinde ise hipergonadotropik hipogonadizm tespit edildi. Yapılan pelvik MRI görüntüleme sonuçlarına göre uterusun anatomik yapısı tiplendirildi. 21'inde tip 1, 1'inde tip 2, 1'inde tip 3, 2'sinde tip 5 ve 2'sinde tip 6 uterin anomali teşhisi konuldu. 4 olguda renal anomali, 2 olguda işitme kaybı ve 1 olguda görme bozukluğu vardı.

Çıkarımlar: Primer amenore şikâyeti nedeniyle başvuran olguların uterovajinal anomalisi yönünden değerlendirilmesinin yapılması gerekmektedir. Çünkü beraberinde birden fazla sistemik anomaliler ile birlikte olabileceğini, hormonal düzensizliklerin ve kromozomal anomalilerin eşlik edebileceğini bu çalışmada vurgulamak istedik.

Anahtar sözcükler: Diagnostik Malformasyonlar, Primer Amonere, Uterus Hipoplazisi, MRKH Sendromu, MRI

S-026

Tipi: Sözel
Kategori: Enfeksiyon Hastalıkları5 YILLIK HASTANEYE YATIRILAN ZONA OLGULARIMIZIN
DEĞERLENDİRİLMESİ

Olca Yasa, Müferet Ergüven, Zeynep Uzan, Özlem Kalaycı Şengül

Sağlık Bakanlığı Medeniyet Üniversitesi Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk
Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş: Herpes zoster, arka kök ganglionlarında latent kalan varisella zoster virüsünün sebep olduğu dermal ve nörolojik tutulumu olan bir hastalıktır. Genellikle ileri yaşta ve immün sistemi baskılanmış kişilerde görülür. Çocuklarda nadir olmasına karşın immün baskılanma ağır klinik seyre ve komplikasyonlara neden olabileceğinden hastaneye yatırılarak tedavi edilmeleri uygundur. Hastalığın en sık yerleşim yeri torakal bölge olmasına karşın olgularımızda da olduğu gibi atipik yerleşimler görülebilmektedir. Bu çalışmada yatırılarak tedavi edilen herpes zosterli 23 çocuk olgu sunularak hastalığın klinik özellikleri ve tedavisi hatırlatılmak istenmiştir.

Yöntem: Kliniğimizde 2007-2012 yılları arasında çocuk enfeksiyon servisinde izlenen 23 herpes zoster olgusu retrospektif olarak değerlendirildi. Olgular yaş, cinsiyet, alta yatan hastalık, lezyonların lokalizasyonu, hastanede kalış süresi, tedavi, komplikasyonlar ve prognoz açısından değerlendirildi.

Bulgular: 23 olgu retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların 14'ü kız (%61), 9'u erkekti (%39). Hastalığın ortalama görülme yaşı 8.8 yılı (3 yaş-16 yaş). 14 olgu (%61) immün baskılanmış iken, 9 olgu öncesinde tamamen sağlıklı bireylerdi. Alta yatan hastalıklar; hematolojik malignansiler (n:14, %64), solid tümörler (n:4, %29) ve nefrotik sendromdu. (n:1, %7). Lezyonların en sık yerleşim yeri torakal bölgeydi (n:12, %52). ekstremiteler (n:6, %26), inguinal bölge (n:3, %13) ve yüz (n:2, %9) tutulumu görüldü. Ortalama hastanede kalış süresi 7,2 gün olarak saptandı. Bütün hastalara asiklovir tedavisi verildi. 8 hastaya ek olarak antibiyotik tedavisi uygulandı. En sık karşılaşılan komplikasyon sekonder bakteriyel enfeksiyondu. Sadece 1 olguda ensefalit görüldü. Hastaların tamamı şifa ile taburcu edildi.

Çıkarımlar: Sonuç olarak immün sistemi baskılanmış çocuklarda HZ daha sık görülmekte, ağır seyirli ve atipik yerleşimli olabilmektedir. Yatırılarak erken asiklovir tedavisi ile komplikasyonlar azaltmakta ve iyileşme hızlandırmaktadır.

Anahtar sözcükler: Zona, varisella, immün sistemi baskılanmış çocuk

S-027

Tipi: Sözel
Kategori: Enfeksiyon HastalıklarıKONJUGE PNÖMOKOK AŞISININ (PCV7) SAĞLIKLI
ÇOCUKLARDA NAZOFARENGEAL PNÖMOKOK TAŞIYICILIK
SIKLIĞINA ETKİLERİNİN SAPTANMASI İLE TAŞIYICILIK İÇİN
RİSK FAKTÖRLERİNİN BELİRLENMESİHalil Özdemir, Ergin Çiftçi, Rıza Durmaz*, Haluk Güriz**, Ahmet Derya Aysev**,
Adem Karbuz, Refik Gökdemir**, Bülent Acar*, Mustafa Ertek*, Serdal Kenan Köse***,
Erdal Ince

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

*Refik Saydam Hızlısıhha Merkezi Başkanlığı, Moleküler Mikrobiyoloji Araştırma ve

Uygulama Laboratuvarı, Ankara, Türkiye

**Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Cebeci Uygulama ve Araştırma Hastanesi, Mikrobiyoloji

Laboratuvarı, Ankara, Türkiye

***Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biostatistik Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş: Ülkemizde PCV7 2005 yılının Eylül ayında ruhsatlanarak kullanıma girmiş ve 2008 yılı Kasım ayından itibaren de ulusal aşı takvimine eklenerek 2008 yılının Mayıs ayından itibaren doğan tüm bebeklere yapılması sağlanmıştır. Aşının kullanıma girmesinden sonraki süreçte ülkemizde 0-18 yaş arası sağlıklı çocuklardaki nazofarengeal pnömokok taşıyıcılık sıklığına etkilerinin olduğu düşünülerek pnömokok taşıyıcılık oranının saptanması ve taşıyıcılık ile ilgili risk faktörlerinin belirlenmesi hedeflenmiştir.

Yöntem: 21.04.2011-22.06.2011 tarihleri arasında AÜTF Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD Genel Pediatri ve Sosyal Pediatri polikliniklerine başvuran, aktif enfeksiyon bulguları olmayan ve son 2 hafta içerisinde antibiyotik almamış olan, yaşları 1 ay ile 18 yıl arasında değişen sağlıklı 1101 çocukta nazofarengeal örnekler alındı. Laboratuvarlara ulaştırılan örnekler, %5 koyun kanlı agara ekilerek 37°C'de %5-10 CO2'li etüvde 18-24 saat inkübasyona bırakıldı. İnkübasyonu takiben pnömokok kolonilerinin Gram morfolojisi, katalaz aktivitesi, optokin duyarlılığı ve safrada erime özelliği araştırıldı.

Bulgular: Nazofarengeal örnek alınan 1101 sağlıklı çocuğun %54,2'si erkek, %45,8'i kız idi. Ortalama ve ortanca yaşları sırası ile 45,77±49,68 ve 25 (1 ay-18 yaş) ay idi. Çalışmaya alınan çocukların %47,3'ü PCV7 ile tam aşıliken, %14,4'ü parsiyel olarak aşılanmıştı. Geriye kalan çocukların %38,3'ü ise hiç aşılanmamıştı. Çalışmaya alınan çocukların %21,9'unun pnömokok taşıyıcısı olduğu saptandı. Pnömokok taşıyıcılığı ile çalışmaya alınan çocukların yaş dağılımı arasındaki ilişki incelendiğinde çocukların yaşlarının küçüldükçe taşıyıcılık sıklığının anlamlı derecede artış gösterdiği ve özellikle 2 yaş ve altındaki çocuklarda daha fazla olmak üzere 5 yaş ve altındaki çocuklarda taşıyıcılık oranının anlamlı derecede fazla olduğu tespit edildi (0-24 ay: %25,5, 25-60 ay: %20,2, 0-60 ay: %25,1 ve >60 ay: %13). Kendisi ve/veya kardeşi kreşe giden çocuklarda, son 1 ay içinde solunum yolu enfeksiyonu geçirenlerde, ailesinin gelir düzeyi düşük olanlarda ve ailesindeki toplam çocuk sayısı fazla olanlarda istatistiksel olarak anlamlı derecede pnömokok taşıyıcılığının fazla olduğu tespit edildi.

Çıkarımlar: Ülkemizde bu konuyla ilgili aşı öncesi yapılmış tüm çalışmaların sonuçları ile karşılaştırma yapıldığında çalışmamızda sağlıklı çocuklarda pnömokok taşıyıcılık sıklığında anlamlı bir değişiklik saptanmazken, çocukların yaşlarının küçüldükçe taşıyıcılık sıklığının anlamlı derecede artış gösterdiği belirlenmiştir.

Anahtar sözcükler: Çocuk, konjuge pnömokok aşısı, PCV7, pnömokok, pnömokok taşıyıcılığı, Streptococcus pneumoniae, taşıyıcılık

S-028

Tipi: Sözel
Kategori: Enfeksiyon Hastalıkları

KONJUGE PNÖMOKOK AŞISININ (PCV7) SAĞLIKLI ÇOCUKLARDA ANTİBİYOTİK DİRENCİNE ETKİLERİNİN SAPTANMASI İLE ANTİBİYOTİK DİRENCİ İÇİN RİSK FAKTÖRLERİNİN BELİRLENMESİ

Halil Özdemir, Ergin Çiftçi, Rıza Durmaz, Haluk Güriz**, Ahmet Derya Aysev**, Adem Karbuç, Refik Gökdemir**, Bülent Acar*, Mustafa Ertek*, Serdal Kenan Köse***, Erdal Ince*

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı, Ankara, Türkiye
*Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Başkanlığı, Moleküler Mikrobiyoloji Araştırma ve Uygulama Laboratuvarı, Ankara, Türkiye

**Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Cebeci Uygulama ve Araştırma Hastanesi, Mikrobiyoloji Laboratuvarı, Ankara, Türkiye

***Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biostatistik Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş: Ülkemizde PCV7 Eylül 2005'te ruhsatlanarak kullanıma girmiş ve Kasım 2008'den itibaren de ulusal aşı takvimine eklenerek Mayıs 2008'den itibaren doğan tüm bebeklere yapılması sağlanmıştır. Aşının kullanıma girmesinden sonraki süreçte ülkemizde 0-18 yaş arası sağlıklı çocuklarda taşınan pnömokoklardaki antibiyotik direncine etkilerinin olduğu düşünülerek elde edilen izolatların penisilin ve seftriakson direnç durumlarının ve dirençle ilişkili risk faktörlerinin belirlenmesi hedeflenmiştir.

Yöntem: 21.04.2011-22.06.2011 tarihleri arasında AÜTF Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Genel Pediatri ve Sosyal Pediatri polikliniklerine başvuran, aktif enfeksiyon bulguları olmayan ve son 2 hafta içerisinde antibiyotik almamış olan, yaşları 1 ay ile 18 yıl arasında değişen sağlıklı 1101 çocukta nazofarengeal örnekler alındı. Laboratuvarlara ulaştırılan örnekler, %5 koyun kanlı agar ekilerek 37°C'de %5-10 CO₂'li etüvde 18-24 saat inkübasyona bırakıldı. İnkübasyonu takiben pnömokok kolonilerinin Gram morfolojisi, katalaz aktivitesi, optokin duyarlılığı ve safrada erime özelliği araştırıldı. Buna göre pnömokok olduğu tespit edilen izolatların penisilin ve seftriaksona karşı duyarlılıkları E-test ile 2008 CLSI kriterlerine göre belirlendi.

Bulgular: Elde edilen izolatların E-test ile penisilin ve seftriakson için belirlenen ortalama MK değeri sırasıyla 1,02±4,23 µg/mL ve 1,74±16,46 µg/mL olarak saptandı. Elde edilen izolatların penisilin oral kullanım, parenteral kullanım ve santral sinir sistemi (SSS) için kullanılması durumunda MK değerlerine göre penisilin duyarlılıkları analiz edildiğinde sırasıyla %73, %5,8 ve %73'ünün penisiline karşı dirençli oldukları saptanırken; seftriaksonun parenteral kullanım ve SSS için parenteral kullanımında MK değerlerine göre seftriakson duyarlılıkları analiz edildiğinde sırasıyla %17,8 ve %47,7'sinin seftriaksona dirençli oldukları belirlendi. Ailede sağlık personeli varlığı, ailedeki toplam birey sayısının 1 artması ve son 3 aydaki kullanılan antibiyotik sayısının 1 artmasının penisilin direncinde sırasıyla 3,1, 1,3 ve 1,8 kat arttığı tespit edildi. PCV7 ile tam olarak aşılanmış 5 yaş ve altındaki çocuklarda PCV7 ile parsiyel olarak aşılanmış veya hiç aşılanmamış çocuklara göre penisilin direnç oranlarının istatistiksel olarak anlamlı derecede daha az olduğu görüldü (%68,7 ve %82,7). Buna karşılık ailedeki toplam çocuk sayısının 1 artması, son 1 yılda ve son 3 ayda kullanılan antibiyotik sayısının 1 artmasının seftriakson direncinde sırasıyla 1,5, 1,4 ve 1,7 kat arttığı saptanırken, 2 yaş ve altındaki çocuklarda seftriakson direncinin %42 oranında daha az olduğu tespit edildi. Öte yandan, seftriakson direnci ile aşılanma arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmadı.

Çıkarımlar: Ülkemizde bu konuyla ilgili aşı öncesi yapılmış tüm çalışmaların sonuçları ile karşılaştırma yapıldığında sağlıklı çocuklarda taşınan pnömokokların penisilin ve seftriakson dirençlerinde belirgin bir artış olduğu görülmektedir. Ancak, penisilin direnç oranları PCV7 ile tam olarak aşılanmış çocuklarda parsiyel aşılanmış ve hiç aşılanmamış çocuklara göre daha düşük saptanmıştır.

Anahtar sözcükler: Antibiyotik direnci, çocuk, konjuge pnömokok aşısı, PCV7, penisilin, pnömokok, seftriakson, Streptococcus pneumoniae

S-029

Tipi: Sözel
Kategori: Enfeksiyon Hastalıkları

KONJUGE PNÖMOKOK AŞISININ (PCV7) SAĞLIKLI ÇOCUKLARDA TAŞINAN PNÖMOKOK SEROTİP DAĞILIMINA ETKİLERİNİN SAPTANMASI İLE SEROTİP DAĞILIMI İÇİN RİSK FAKTÖRLERİNİN BELİRLENMESİ

Halil Özdemir, Ergin Çiftçi, Rıza Durmaz, Haluk Güriz**, Ahmet Derya Aysev**, Adem Karbuç, Refik Gökdemir**, Bülent Acar*, Mustafa Ertek*, Serdal Kenan Köse***, Erdal Ince*

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı, Ankara, Türkiye
*Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Başkanlığı, Moleküler Mikrobiyoloji Araştırma ve Uygulama Laboratuvarı, Ankara, Türkiye

**Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Cebeci Uygulama ve Araştırma Hastanesi, Mikrobiyoloji Laboratuvarı, Ankara, Türkiye

***Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biostatistik Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş: Ülkemizde PCV7 Eylül 2005'te ruhsatlanarak kullanıma girmiş ve Kasım 2008'den itibaren de ulusal aşı takvimine eklenerek Mayıs 2008'den itibaren doğan tüm bebeklere yapılması sağlanmıştır. Aşının kullanıma girmesinden sonraki süreçte ülkemizde 0-18 yaş arası sağlıklı çocuklarda taşınan pnömokoklardaki serotip dağılımına etkilerinin olduğu düşünülerek elde edilen izolatların serotip dağılımı ve serotip dağılımıyla ilişkili risk faktörlerinin belirlenmesi hedeflenmiştir.

Yöntem: 21.04.2011-22.06.2011 tarihleri arasında AÜTF Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD Genel Pediatri ve Sosyal Pediatri polikliniklerine başvuran, aktif enfeksiyon bulguları olmayan ve son 2 hafta içerisinde antibiyotik almamış olan, yaşları 1 ay ile 18 yıl arasında değişen sağlıklı 1101 çocukta nazofarengeal örnekler alındı. Laboratuvarlara ulaştırılan örnekler, %5 koyun kanlı agar ekilerek 37°C'de %5-10 CO₂'li etüvde 18-24 saat inkübasyona bırakıldı. İnkübasyonu takiben pnömokok kolonilerinin Gram morfolojisi, katalaz aktivitesi, optokin duyarlılığı ve safrada erime özelliği araştırıldı. Buna göre pnömokok olduğu tespit edilen izolatların serotip dağılımının belirlenmesi Quellung yöntemi kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Çalışmaya alınan çocukların %21,9'unun pnömokok taşıyıcısı olduğu saptandı. Elde edilen izolatların %76,3'ünün serotiplendirmesi yapılabildi. Serotiplerin yarısını dört serotip oluşturmuyordu; 19F (%15,2), 6A (%15,2), 23F (%10,3) ve 6B (%9,3). İzolatların %46,2'si PCV7'nin içerdiği serotiplerken, %53,8'inin aşı dışı serotipler olduğu tespit edildi. Ayrıca, serotiplerin %62'sinin yeni kullanıma giren PCV13'deki serotipler olduğu, %38'inin PCV13 dışındaki serotipler olduğu saptandı. Aşı dışı serotiplerden en yüksek oranda saptanan serotip 6A iken, serotip 19A'ya hiç rastlanmamıştır. Beş yaş ve altındaki çocuklardan PCV7 ile tam aşı olanlar parsiyel aşı olan veya hiç aşılanmamış olanlara göre aşı dışı serotiplere daha fazla oranda sahip olduğu belirlendi (%58,9 ve %41,1). Yine 5 yaş ve altındaki çocuklarda aşı doz sayısı arttıkça aşı dışı serotiplere daha fazla oranda rastlandığı saptandı (4 doz aşılananlarda %63,1 ve hiç aşılanmayanlarda %25). Serotip 6A, 6B, 14, 19F ve 23F'nin diğer serotiplere göre anlamlı derecede penisilin ve seftriaksona dirençli oldukları görüldü. Çocukların tam aşı olması ve aşı doz sayısının artışı ile dirençli serotiplerin daha az oranda görüldüğü saptandı (%53,3 ve %66 ile 4 doz aşılananlarda %50,8 ve hiç aşılanmayanlarda %79,2). PCV7'deki serotipleri kapsayan serotiplerin anlamlı derecede aşı dışı serotiplere göre daha yüksek oranda penisilin ve seftriaksona dirençli oldukları tespit edildi (%90,6 ve %55,6 ile %84,7 ve %28,3).

Çıkarımlar: Sonuç olarak, aşı sonrası dönemde 5 yaş altındaki tam olarak aşılanan çocuklarda aşı dışı serotiplerin daha fazla görüldüğü ve bu aşı dışı serotiplerden en çok serotip 6A'daki artışın önemli olduğu ve serotip 19A'ya hiç rastlanmadığı belirlendi. Ayrıca, çocukların tam aşılanması ve aşı doz sayısının artışı ile dirençli serotiplerin daha az olduğu saptandı.

Anahtar sözcükler: Çocuk, konjuge pnömokok aşısı, PCV7, pnömokok, serotip, Streptococcus pneumoniae

S-030

Tipi: Sözel
Kategori: Enfeksiyon Hastalıkları**MASİF PERİKARDİYAL EFÜZYON İLE SEYREDEN LYME
KARDİTLİ BİR OLGU SUNUMU***Metehan Özen, Halime Yücel, Abdullah Doğan*, Recep Oktay Peker**, Ayça Esra Kuybulu,
Vahide Nagehan Aslan, Şenay Akbay, Ahmet Rifat Örmeci, Duygu Çalışkan*Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı,
Isparta, Türkiye

*Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Ana Bilim Dalı, Isparta, Türkiye

**Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kalp ve Damar Cerrahisi Ana Bilim Dalı,
Isparta, Türkiye

Giriş: Lyme hastalığı, kene (Ixodes) ile bulaşan ve Borrelia burgdorferi olarak adlandırılan spiroketin yol açtığı, sistemik hastalığa yol açan enfeksiyöz bir hastalıktır. Deri, sinir sistemi, kalp ve eklemler bu enfeksiyondan etkilenir. Kardiyak tutulumu Borrelia burgdorferi enfeksiyonunu takiben haftalar içinde gelişen değişik derecelerdeki atrioventriküler bloklarla karakterizedir. Nadir olarak miyokardit ve/veya perikardit olabilir. Bu olgu sunumunda akut perikardit tablosu ile gelen Lyme karditli bir olgunun klinik bulguları ele alınmaktadır.

Olgu: Öncesinde herhangi bir yakınması olmayan 14 yaş 7 aylık kız hasta bize aynı gün başlayan soluk alıp vermede güçlük, hızlı nefes alma ve batma tarzında göğüs ağrısı yakınması ile başvurdu. Göğüs ağrısı sol tarafta ve yayılım göstermiyordu. Ateş, kusma gibi ek yakınması olmayan hastanın öyküsünde ilaç, kronik hastalık öyküsü yoktu. Aile hikayesinde özellik yoktu. Hastanın genel durumu orta, takipneikti. Kan basıncı 80/60 mm Hg, nabız 153 atım/dk idi. Fizik muayenesinde kalp sesleri derinden gelen hastanın diğer sistem muayeneleri doğaldı. Laboratuvar parametrelerinde kan gazı normal olup lökosit sayısı: 21,800 10^3 /ul, Hb: 13,7 gr/dl, trombosit sayısı: 353,000 10^3 /ul, CRP: 146 mg/L, eritrosit sedimentasyon hızı: 84'tü. Posterior anterior akciğer grafisinde parankim infiltrasyonu yoktu. Elektrokardiyografide izoelektrik hatta minimal voltaj düşüklüğü olduğundan dolayı ekokardiyografi çekildi; 14mm perikardiyal efüzyon saptandı. Yatırılarak takip edilen hastada etiyolojiye yönelik tiroid fonksiyon testleri, EBV, CMV, Parvo virus serolojisi, Salmonella, Brusella, Borrelia burgdorferi IgG-IgM gönderildi. ANA ve otoimmün tarama kiti negatifti. İki kez tekrarlanan PPD 7mm ve 6mm olarak ölçüldü. Balgamda 3 kez gönderilen ARB negatifti. Takip sırasında hastanın tansiyonu düştü ve nefes darlığı arttı. Ekokardiyografi acil olarak tekrarlandı ve masif perikardiyal efüzyon saptandı. Perkütan drenaj denendi, başarılı olunamayınca cerrahi olarak 1000 cc hemorajik vasıfta perikardiyal sıvı boşaltıldı. Perikardiyal drenaj sonrası hastanın tansiyonu normal sınırlara yükseldi. Perikardiyal sıvı eksüda vasfındaydı ve ARB (-), ADA düzeyi 55 U/L olup normali 5-20 U/L idi. Perikardiyal sıvı kültüründe üremesi olmadı. Patolojisi fibrinöz perikardit ile uyumlu idi, maligniteye rastlanmadı, Ziehl-Neelsen boyamasında aside rezistan basil görülmedi. Takiplerinde hiç ateşi olmayan, akut fazları yüksek seyreden hastanın gönderilen Borrelia burgdorferi IgG ve IgM pozitif olarak saptanması üzerine hastaya doksisisilin başlandı.

Çıkarımlar: Lyme hastalığı kardiyak komplikasyonları yaklaşık %8 kadar hastada görülebilir. Lyme karditi tipik olarak iletim bozuklukları ile seyreder. Daha az sıklıkla perikardit de Lyme hastalığının kardiyak tutulumu olarak karşımıza çıkabilir. Az miktarda nötrofil ve lenfosit içeren eksüda tarzı perikardiyal efüzyon Lyme hastalığı ile bağlantılı bulunmuştur. Perikardiyosentez veya antibiyotik tedavisi sonrası perikardiyal efüzyon geriler. Bizim hastamızda da eksüda tarzında perikardiyal efüzyon mevcuttu, perikardiyosentez ile boşaltma sonrası doksisisilin ile tedavi edildi.

Anahtar sözcükler: lyme, Borrelia burgdorferi, perikardiyal efüzyon

S-031

Tipi: Sözel
Kategori: Enfeksiyon Hastalıkları**ÜST SOLUNUM YOLU ENFEKSİYONU OLAN ÇOCUKLARDA
AMBROKSOL TEDAVİSİNİN YERİ***Elif Türker Bulut, Esra Ben, Yekta Öncel*, Canan Yazıcı**, Hatice Seyra Erbek***,
Murat Derbent*Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara,
Türkiye

*Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Kliniği, Ankara, Türkiye

**Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

***Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş: Bu çalışmada ambroksolün 6 ay-6 yaş grubundaki çocuklarda, viral üst solunum yolu enfeksiyonu (ÜSYE) semptomlarını azaltmada ve komplikasyonlarını önlemedeki etkisi araştırıldı.

Yöntem: Viral ÜSYE tanısı konulmuş, daha önceden tamamen sağlıklı olan 144 çocuk prospektif olarak çalışmaya alındı. Kontrol grubundaki 69 hastaya semptomatik tedavi verilirken, çalışma grubundaki 75 hastaya 5 gün süre ile ambroksol tedavisi verildi. Hastalar geliş anında ve 5. günde standart bir semptom skorlaması ile değerlendirildi. Gelişebilecek komplikasyonlar açısından izlemlerinde, muayene bulguları ve tanımlar kaydedildi.

Bulgular: Birinci kontrol ve ilk geliş bulguları karşılaştırıldığında çalışma grubunda; burun akıntısı, burun tıkanıklığı, öksürük ve gece öksürüğü semptom skorlamalarında iyileşme istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Ancak ikinci kontrollerinde klinik bulgular ve gelişen komplikasyonlar açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmadı.

Çıkarımlar: Yan etkisinin görülmemesi ve hastalarda bazı semptomlarda iyileşme sağlaması nedeniyle, viral ÜSYE tedavisinde ambroksol kullanımının düşünülebileceği, ancak komplikasyonları önlemede herhangi bir etkisinin olmadığı sonucuna varıldı.

Anahtar sözcükler: Ambroksol, komplikasyonlar, üst solunum yolu enfeksiyonu, viral, tedavi

S-032

Tipi: Sözel
Kategori: Enfeksiyon Hastalıkları

NATURAL KILLER (DOĞAL KATİL) HÜCRE YETMEZLİĞİ OLAN REKÜRREN HERPES KONJONKTİVİTLİ OLGUNUN SUNUMU

Gülşen Kes, Murat Sürücü, Tuba Altın, Mehmet Özdemir*, Öner Özdemir*

İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göztepe Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

*İstanbul Medeniyet Üniversitesi Top Fakültesi, Göztepe Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Alerji-İmmünoloji Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş: Asıl olarak anti-viral immüniteden sorumlu olan NK (natural killer) -hücre eksikliğinin bağışıklık sistemindeki rolünü, NK-hücre eksikliği olan insanlardan öğrenmekteyiz. NK-hücre eksikliği de çok nadir görülen bir durum olmakla beraber son zamanlarda bu tür kişilerde MCM4 (minikromozom maintenance kompleks komponent 4) geninde mutasyon tanımlanmıştır. NK- hücre eksikliği olan kişiler klinikte karşımıza olgumuzdaki gibi sık tekrarlayan viral enfeksiyonlarla (Herpes simplex, suçiçeği, zoster, vb.) gelebilmektedir.

Amaç: Burada NK-hücre eksikliğini saptadığımız ve sık tekrarlayan Herpes simplex konjontiviti ile kliniğimize gelen bir hasta sunulmaktadır.

Yöntem: 8 yaşındaki kız hasta bize sağ alt göz kapağında çıkan ve sık olarak 2 gözün göz kapaklarının medialinde tekrarlayan uçuk (Herpes) sonrası kızarıklık, şişlik, gözde sulanma şikâyetiyle başvurmuştu. Bu şikâyeti - herpes döküntüleri - 6 aylıktan beri şimdiye kadar 10 kere tekrarlamış fakat 1 haftalık tedavi ile geçmekteydi. Özgeçmişinde özellik yoktu. Soy geçmişinde, abisinde de burnun içinde tekrarlayan herpetik döküntüler olmuştum. Fizik muayenesinde sağ alt göz kapağı medialinde şiş ve eritemli zeminde veziküler lezyon, konjunktivit ve lakrimasyon dışında bir özellik yoktu.

Bulgular: Hb: 12,5 g/dl, PLT: 307,000/mm³, RBC: 4,200,000/ mm³, WBC: 9,900/mm³ idi. Periferik yaymada nötrofil %64,4, lenfosit %27,9 (absolut lenfosit sayısı: 2762/ mm³), eozinofil %3, bazofil %0,3, monosit %4,4 oranında idi. Rutin biyokimyası normaldi. CRP: 0,28 mg/dl, IgG: 1120 mg/dl, IgA: 235 mg/dl, Ig M: 78mg/dl, total IgE 91,8 IU/ml idi. Periferik kandan çalışılan lenfosit subgrup analizinde: T-hücre, B-hücre sayıları normaldi. Akım sitometrisinde yüzey CD3/CD16/CD56 işaretleyicileri çalışılan NK hücre (CD3-/CD16+/CD56+) oranı %4,45 olarak (yaşına göre düşük) saptandı.

Çıkarımlar: Hastamız, çok nadir görülen NK-hücre yetmezliğinin sık tekrarlayan Herpes enfeksiyonlarına –konjontivit gibi- yol açabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar sözcükler: Natural killer (doğal katil) hücre, immün yetmezlik, herpes simplex, rekürrent konjontivit

S-033

Tipi: Sözel
Kategori: Enfeksiyon Hastalıkları

AİLESEL AKDENİZ ATEŞİ OLGULARINDA ELEKTİF APENDEKTOMİ Mİ, PERFORE APANDİSİT KOMPLİKASYONU MU?

Murat Tutunç, Ramazan Davran*, Bülent Akçora**, İbrahim Şifeler

Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

*Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyodiagnostik Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

**Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

Giriş: Ailesel Akdeniz Ateşi (Familial Mediterranean Fever, FMF) poliserozit, dolayısıyla peritonit atakları ile karakterize bir hastalıktır. Akut apandisit komplikasyonu daha çok küçük çocuklarda görülür ve ilk karşılaşmada ayrıncı tanıda düşünülmezse tedavi gecikebilir. Peritonit ile bulgu oluşturan FMF atakları acil akut karın tanısıyla ayırt edilemeyebilir. Bu yüzden hasta FMF tanısından önce veya sonra bir veya daha fazla laparotomi geçirebilir. Bu vakayı sunmamızın amacı FMF tanısı konmuş astalarda elektif apendektomiyi tartışmaktır.

Olgu: İlk olarak 2 yaşında peritonit, artrit ve miyozit atağı ile polikliniğe gelen hastada reaktif artrit-miyozit düşünüldü, hastaneye yatırılarak tedavi edildi. İki ay sonra atak ile acil servise gelen, ateş, karın ağrısı, kusma, artrit ve miyozit bulguları olan hasta pediatri servisine yatırıldı. Birinci günde fizik muayenede 39,5°C ateş, hassas batin, minimal defans ve rebound vardı. Laboratuvar incelemede lökositöz dışında patoloji yoktu. Batin ultrasonografi'de şüpheli plastrone apandisit olan hastaya çocuk cerrahisi takip önerdi. İkinci gün hiperemesis nedeni ile oral alımı kesilen, intravenöz mayi ve parasetamol alan hastanın muayene bulguları daha iyiydi. Laboratuvar incelemede lökosit: 23,000/mm³, Hb:11.3mg/dl, Platelet: 416,000/mm³, sedimentasyon hızı:67 mm/h, crp:29 mg/dl, fibrinojen: 390 mg/dl idi. Batin ultrasonografisi normaldi. Genetik tetkiki FMF'le uyumlu (exon2'de r202q mutasyonu) gelen hastaya çocuk cerrahisi takibin devamını önerdi. Üçüncü hastanın kliniği iyiydi. Dördüncü gün kusmaları tekrar başlayan, ateşi 39°C'e çıkan, batında hassasiyet ve rebound belirginleşen hastaya batin ultasonografi ve kontrastlı tomografi çekildi. Bulgular nonspesifik olması dolayısı ile çocuk cerrahisi operasyon düşünmedi. Oral alımı kesilen ve tekrar parasetamol başlanan hastada beşinci gün tahta karın gelişti ve safralı kusmaları başladı. Batin ultrasonografi'de plastrone apandisit batında yaygın apse sonucu çıkınca çocuk cerrahisi acil laparotomi planladı. Laparatomide perfore apandisit ve batında yaygın apse olduğu görüldü. Patoloji raporu nekroze apandisit, peri apandisit olarak geldi. Hastada başka komplikasyon gelişmeden 6 gün sonra taburcu edildi. 10 gün sonra kolşisin başlanmak üzere kontrole çağrılan hasta 4 gün sonra safralı kusma şikayeti ile tekrar acil servise başvurdu. Brit ileus tanısıyla tekrar opere oldu. Dört günlük takipten sonra taburcu edildi. 10 gün sonra kolşisin başlanan hastanın başka şikayeti olmadı. İlk atığından bu yana bir sene geçen hastada kolşisin tedavisine devam edildi. Hastada bir daha FMF atağı da olmadı.

Değişik çalışmalarda FMF atağının pek çok kez akut karın ağrısını taklit ettiğinden ve gereksiz acil laparatomiler yapıldığından bahsedilmektedir. Literatürdeki sınırlı saydaki bu bilgilerin yanında FMF tanısı konarak cerrahinin 2. planda düşünülmesi, bizim vakamızda olduğu gibi morbiditeyi hatta mortaliteyi artıran sonuçlar doğurabilir. Bu yüzden biz FMF tanısı alan hastalarda elektif apendektominin daha ciddi tartışılmasının yararı olacağı kanaatindeyiz.

Anahtar sözcükler: FMF, akut apandisit, komplikasyon

S-034

Tipi: Sözel
Kategori: Çocuk Nörolojisi**ABSANS EPİLEPSİLİ ÇOCUKLARDA KOGNİTİF FONKSİYONLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ**Zuhal Kalay, Pınar Gençpınar*, Reşit Köken*, Sevil Turgut Turan*, Şenay Haspolat*

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

*Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nöroloji Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Giriş: Çocukluk çağı epilepsileri yeterli tedavi edilmezse, zeka geriliklerine ve kognitif fonksiyonlarda etkilenimlere sebep olabilir. Bu nedenle, absans epilepsili hasta grubunda özellikle frontal lob fonksiyonları ağırlıkta olmak üzere çeşitli nöropsikolojik fonksiyonları farklı açılardan değerlendirmeyi amaçladık.**Yöntem:** Bu çalışmaya absans epilepsi tanısı ile ayaktan izlenen 22 hasta ile hastalar ile benzer özelliklerde olan 19 gönüllü dâhil edildi. Tüm hastalara yaş gruplarına uygun olarak zekâ değerlendirme testleri (WISC-R, WAIS-R) ve nöropsikolojik değerlendirme testleri (Odaklanmış dikkat, Sayı Dizisi Öğrenme Testi, Wisconsin Kart Eşleme Testi, İz Sürme Testi, Çizgi Yönünü Belirleme Testi, KAS- Hayvanlar Testi, Boston İsimlendirme Testi, Görsel-İşitsel Sayı Dizileri-B) uygulandı. Bu sonuçlar nöbet başlama yaşı, ilaç tedavisinin şekli ve ilaca yanıt süresi ile karşılaştırıldı.**Bulgular:** Zeka düzeyi normal olan absans epilepsili hastalarda, performans zekaları daha beceriksizlik, neden-sonuç ilişkilerini kavrayabilmeleri güçlük, kısa süreli bellek fonksiyonlarında düşüklük, dikkat ve yönetici işlevlerde daha fazla etkilenim olduğu saptandı. Nöbet başlama yaşı erken olan olgularda öğrenme yeteneği ve odaklanmış dikkatin daha fazla etkilendiği saptandı. Çoğu ilaç kullanımının (>=2) kısa süreli bellek üzerinde olumsuz etkileri olduğu görüldü. İlaça yanıt süresi 6 ay ve üzeri olan hasta grubunda ise sözel zeka bölümünde ve kısa süreli bellek fonksiyonlarında etkilenim olduğu saptandı.**Çıkarımlar:** Epilepsi tanısı alan hastada öncelikli beklenti nöbetlerin kontrol altına alınması olduğu için uzun vadede ortaya çıkan öğrenme ve davranışa ilişkin nöropsikolojik sorunlar gözden kaçmaktadır. Fizyopatolojiden ve nöbet kontrolünden bağımsız olarak kognitif fonksiyonlar etkilenmekte ve mutlaka takip edilmelidir. Özellikle frontal lob fonksiyonlarını değerlendirmek için, alışlagelmiş testler yeterli değildir ve daha ayrıntılı testlerle desteklenmesi gerekir.**Anahtar sözcükler:** Absans, kognitif fonksiyonlar, frontal lob, çocukluk çağı

S-035

Tipi: Sözel
Kategori: Romatoloji**MARDİN İLİ İLKÖĞRETİM ÇAĞINDAKİ ÇOCUKLARDA OBEZİTE PREVELANSI**Betül Battaloğlu İnanç

Mardin Artuklu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Mardin, Türkiye

Giriş: Tüm dünyada, çocukluk çağı obezitesindeki artış, genetik yapıdaki değişikliklerle açıklanamayacak derecede fazladır. Bu araştırma, Mardin ilindeki ilköğretim çağı çocukları arasında obezite sıklığını belirlemek, obezite ile beslenme alışkanlıkları, aile ve çevre faktörleri arasında ilişki olup olmadığını değerlendirerek, çıkan sonuçlara göre ailelerin ve toplumun bilinç düzeyini artırmak amacıyla yapılmıştır.**Yöntem:** Mardin il merkezi, farklı semtlerinde bulunan, üç ilköğretim okulunda 6-15 yaş grubundaki 3460 çocuğun boy ve ağırlık ölçümleri yapıldı. Beslenme alışkanlıkları ve aile-çevre faktörlerine ait bilgiler anket yolu ile elde edildi. Her öğrenci için Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından, 2007 yılında yayınlanan 5-19 yaş grubu çocuklar ve adolesanlar için büyüme referans değerleri baz alınarak body mass indexi hesaplandı. BMI değeri 97. persentil üzerinde olan çocuklar obez; BMI değeri 85-97. persentil arasında olanlarda fazla kilolu olarak tanımlandı. Ebeveynler için BMI çocuklarda olduğu gibi kilogram cinsinden ağırlığın metre cinsinden boyun karesine oranlaması ile bulundu. BMI >=30 olan ebeveynler obez olarak tanımlandı. Veriler bilgisayarda SPSS istatistik programı ile değerlendirildi. Analizler için ki-kare ve t-testleri kullanıldı. P<0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.**Bulgular:** Öğrencilerin %48,2'si kız idi. Fazla ağırlığı olan çocuk %15,78, obez olan çocuk oranı %10,57 idi. Cinsiyete göre obezite sıklığı kız çocuklar için %9,05 ve erkek çocuklar için %11,97 idi. Erkeklerde obezite sıklığı anlamlı derecede daha yüksekti (p<0,01).

13 -15 yaş grubundaki kızların BMI ortalamaları, aynı yaş grubundaki erkeklere göre, sosyoekonomik düzeyi yüksek olanlar, babası obez olanların obezite sıklığı anlamlı derecede daha yüksek bulundu (p<0,01). Düzensiz öğün yiyenlerde (p=0,05), günde 2 saatten fazla TV seyredenlerde (p=0,03), 6 aydan az anne sütü alanlarda, annesi (p<0,05) obez olanlarda obezite sıklığı anlamlı derecede daha yüksek bulundu.

Sonuçlar: Çocukluk çağı obezitesi tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de artış göstermektedir. Yemek tüketimi ve gıda seçimi çok çeşitli faktörlerden etkilenmekte ve obezite de bu değişkenlerin üzerinde yükselmektedir. Genetiğin dışında, aile ve toplumsal bilincin yükseltilmesini önemsemek yanılıgımızı artırır.**Anahtar sözcükler:** Çocukluk çağı obezitesi, sıklık, vücut kitle indeksi, Mardin

S-036

Tipi: Sözel

Kategori: Gastroenteroloji ve Hepatoloji

İMMUNSUPRESİF TEDAVİ ALAN KARACİĞER NAKİLLİ ÇOCUKLARDA CRIPTOSPORODİUM SIKLIĞI VE KLİNİK ÖNEMİ

Miray Karakoyun, Metin Delebe*, Nur Bekmezci*, Funda Özgenç, Nevin Turgay**,
Sema Aydoğdu

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Gastroenteroloji,
Hepatoloji ve Beslenme Bilim Dalı, İzmir, Türkiye

*Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

**Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Parazitoloji Bilim Dalı, İzmir, Türkiye

Giriş: Parazitler dünya üzerinde yaygın olarak görülen enfeksiyonlardır. İmmünespresif ilaç kullanımı paraziter enfeksiyonlar için önemli bir risk faktörüdür. Bu çalışmada karaciğer (KC) nakilli uygulanmış ve posttransplant immünespresif kullanan olgularda cryptosporidium enfeksiyonu görülme sıklığının araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: EÜTF Çocuk Organ Nakli Merkezi'nde, 2000-2012 yılları arasında KC nakli yapıp immünespresif ilaç kullanan 50 çocuk (26 erkek, 24 kız) hastada dışkı parazit

incelemesi uygulanmıştır. Hastaların primer hastalık, nakil tipi, rejeksiyon ve safra yolu komplikasyonları, kullanılan immünespresif ajan kayıt edilmiştir. Hastalar tekrarlayan karın ağrısı, ishal, kabızlık yönünden sorgulanmıştır. Cryptosporidium tespit edilen olguların sıklığı ve bu olguların parazit saptanmayan olgular ile klinik ve laboratuvar özellikleri karşılaştırılmıştır. İmmünespresif kullanan tekrarlayan karın ağrısı nedeniyle EÜTF Çocuk Gastroenteroloji polikliniğine başvuran 29 çocuk kontrol grubu olarak seçilmiştir. Nakil grubu hastalardaki cryptosporidium sıklığı ve klinik özellikleri kontrol grubu ile karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Ortalama yaşı 9,6±4,1 bulunan 50 hastadan 33'ünde (%66) canlı vericili, 17'sinde (%34) kadavradan kc nakli gerçekleştirilmiştir. Dışkı parazit analizi uygulandığında, hastaların median 5 yıldır (2-10 yıl) 11'inin (%22) rapamycin, 39'unun (%78) FK-506 kullanmakta olduğu saptandı. Onyedilerde (%34) dışkıda cryptosporidium tespit edildi. Çalışma grubunda tekrarlayan karın ağrısı, konstipasyon ve ishal sırasıyla 27 (%54), 35 (%70), 37 (%74) olguda saptandı ve cryptosporidim tespit edilen olguların parazit saptanmayan olgular ile karşılaştırılması tablo 1.de gösterilmiştir. Kontrol grubunda cryptosporidium 29 olgunun 2'sinde (%6,8) saptandı ve cryptosporidium nakil grubunda kontrole göre anlamlı olarak yüksek bulundu (p:0,01).

Çıkarımlar: İmmün supresif tedavi alan çocuklarda cryptosporidium görülme sıklığı sağlıklı yaşlılarına kıyasla yüksektir. Bu hastalarda tekrarlayan karın ağrısı, ishal gibi yakınmalar geliştiğinde etiolojide parazitöz araştırılmalıdır.

Anahtar sözcükler: Cryptosporidium, immünespresyon, karaciğer nakil

Kc. Nakilli olgularda cryptosporidium saptanan ve saptanmayan olguların klinik özellikleri			
Kc. Nakilli olgular (n:50)	Cryptosporidium saptanan olgular (n:17)	Cryptosporidium saptanmayan olgular (n:33)	p
Transplant tipi (canlı/kadavra vericili, n)	12/5	21/12	0,75
İmmünespresif ajan Rapamycin (n, %)	6	5	0,15
İmmünespresif ajan FK-506 (n, %)	11	28	0,15
Tekrarlayan karın ağrısı (n, %)	13 (%76,5)	10 (%30,3)	0,00
İshal (n, %)	12 (%70,5)	1 (%3)	0,00
Konstipasyon	3 (%17,6)	12 (%36,4)	0,20

S-037

Tipi: Sözel

Kategori: Gastroenteroloji ve Hepatoloji

ANOREKSİYA NEVROSALİ HASTALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ VE RENÜTRİSYON TEDAVİSİNE YANIT

Nur Bekmezci, Funda Özgenç, Çiğdem Ömür Ecevit, Burcu Özbaran*, Sema Aydoğdu,
Raşit Vural Yağcı

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk
Gastroenteroloji Bilim Dalı, İzmir, Türkiye

*Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Psikiyatrisi Bilim Dalı, İzmir, Türkiye

Giriş: Anoreksiya nervosa (AN), özellikle genç erişkin kızlarda gözlenen ve sıklığı giderek artmakta olan bir yeme bozukluğudur. Anorektik hastalarda gelişen malnütrisyon ve ilintili metabolik bozukluklar sonucu hospitalizasyon gerekebilir. Bu çalışmada bilim dalımızda yatarak izlenen olguların sosyal ve klinik özellikleri ve hospitalizasyon süreçlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: EÜTF Çocuk Gastroenteroloji Bilim Dalı'na, 2004-2012 yılları arasında AN tanısı ile yatarak izlenen 23 genç erişkin (1 erkek, 22 kız) hastanın verileri geri dönük olarak irdelenmiştir. Hastaneye yatış endikasyonlarını günlük kalorik ihtiyacın %50'sinden azını tüketebilmek, metabolik bozukluk varlığı, hipotermi (<360C) ve bradikardi (<50/dk) oluşturmuştur. Arşiv bilgilerinden ailelerin sosyo-kültürel özellikleri, ağırlık kaybı miktarı, büyüme parametreleri, laboratuvar verileri değerlendirilmiştir. Tüm hastalarda düşük kalorili diyet ile renütrisyon başlanarak günlük artışlar ile yaşa ve boya göre hedef kaloriye ulaşılmıştır. Hastane yatış gün sayısı, ağırlık artım oranı ve yeniden beslenme (re-feeding) komplikasyonları irdelenmiştir.

Bulgular: Anoreksiya nervosa 22 olgu, AN ve blumia birlikteliği olan 1 olgu irdelenmiştir. Ortalama yakınma süresi 7,9±6,7 ayda, 14,4±7,8 kg ağırlık kaybı ile başvuran olgularda ortalama yaş ve vücut kitle indeksi sırasıyla, 13,6±1,3 yıl, 14,4±2,1 bulundu. Hastalardan 20.si kent (%87), 3 (%13) tanesi kırsal yerleşim bölgesinden başvurdu ve 1 tanesinde AN aile öyküsü mevcuttu. Menarşi olmuş 7 hastada (7/17, %41,1) sekonder amenore ve 1 olguda perikardial effüzyon izlendi. Ortalama 20,1±14,7 gün yatış süresi saptanan olgularda yeterli kalorik alım ve ağırlık artışı ile taburcu edilmiş ve hiçbir hastada refeeding sendromu tespit edilmemiştir.

Çıkarımlar: Anoreksiya nervosanın, kentsel yaşamın getirdiği, genç erişkin kız çocuklarında ciddi malnütrisyon ve komorbidite ile seyreden bir yeme bozukluğu olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar sözcükler: Adölesan, anoreksiya nervosa, beslenme

S-038

Tipi: Sözel
Kategori: Nefroloji

YENİDOĞAN HASTALARDA AKUT PERİTON DİYALİZİ

Caner Alparslan, Engin Köse, Alkan Bal, Önder Yavaşcan, Nejat Aksu

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Nefrolojisi Kliniği, İzmir, Türkiye

Giriş: Yenidoğan yoğun bakım ünitelerindeki (YDYBÜ) ileri yaşam desteğinin gelişmesi ile yenidoğan döneminde periton dializi (PD) tedavisi ihtiyacı olan hasta sayısı giderek artmaktadır. Akut böbrek hasarı ve metabolik hastalıklar YDYBÜ'nde akut diyaliz tedavisinin başlatılmasının en sık görülen nedenleridir. PD tedavisi YDYBÜ'nde yatan her yenidoğan bebeğe uygulanabilmesine rağmen, özellikle 60 ml den daha az dolum volümü ihtiyacı olan yenidoğan hastalarda önemli zorluklar ile karşılaşmaktadır. Bu çalışmada YDYBÜ'nde PD uygulanan hastaların karakteristik özellikleri ve mortalite için risk faktörleri retrospektif olarak incelenmiştir. Ayrıca 60 ml den daha az dolum miktarı ihtiyacı olan hastalarda PD uygulaması, bununla ilgili sorunlar ve buna yönelik özel çözümler ve deneyimlerin aktarılması amaçlanmıştır. İstatistiksel yöntem olarak ki-kare ve student t testi kullanıldı. $p < 0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Yöntem: YDYBÜ'nde PD uygulanan 27 hastanın ortalama doğum haftası $35,18 \pm 4,02$ hafta ve ortalama doğum ağırlıkları ise $2534,62 \pm 897,41$ gram (g) olarak saptandı. Ortalama PD uygulama süresi $6,11 \pm 6,30$ gün olarak bulundu. İzlenen 27 yenidoğan olgunun 16'sı (%59,25) kaybedildi. Ölüm nedenleri arasında metabolik hastalıkların (9 hasta) öne çıktığı görüldü. 14 prematür yenidoğan bebekten 8'i, 13 matur yenidoğandan 8'i öldü. Genel mortalite oranı %59,25 olarak hesaplandı. 11 (%40,75) yenidoğan bebek taburcu edildi. Diyalizat dolum miktarı 60 ml den fazla hesaplanan 17 yenidoğana otomatik sistem ile PD uygulandı. Bu bebeklerin ortalama vücut ağırlıkları $3093,82 \pm 504,45$ g olarak bulundu. Dolum miktarı 60 ml den az olan ve ayrıca dolum miktarı 60 ml den fazla olmakla birlikte drenaj problem olan toplam 10 hastaya (%37,03) manuel sistem ile PD uygulandı. Manuel hasta grubunda ortalama vücut ağırlığı $1584 \pm 528,60$ g olarak saptandı. Tüm hasta grubu içinde toplam 7 hastada (%25,92) komplikasyon görüldü (3 hastada peritonit, 3 hastada tıkanıklık ve 1 hastada sıvı kaçağı).

Çıkarımlar: Sonuç olarak YDYBÜ'lerinde özellikle prematürite ve/veya metabolik hastalık nedeni ile PD uygulanan hastalarda mortalite oranları halen yüksektir. Bu hasta grubunda renal replasman tedavilerinin uygulanması, bu yönde gözlenen tüm teknik gelişmelere rağmen zordur. Günümüzde uygulanmakta olan konvensiyonel PD tekniği düşük doğum ağırlıklı bebeklerde uygun ve yeterli değildir. Periton diyalizi uygulanan YDYBÜ bu özel hasta grubunda ki sonuçların iyileştirmek için kendi özel çözümlerini üretmelidir.

Anahtar sözcükler: Yenidoğan, periton diyalizi, akut böbrek hasarı, metabolik hastalık